

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vocabularius

Nestor, Dionysius

[Venedig], 26. Juni 1488

A

[urn:nbn:de:bsz:31-299724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-299724)

Priscianus



Plinius

Plinius

Persius

Iuuenalis
Aufonius

Hieronymus

Virgilius

Stadius

Herodotus
Orpheus
Aristarchus

Lucanus

Cicero

Martialis
Suetonius

Abax huius abacis antiquiores nostri teste Prisciano declinabatur: a cuius genitio greco τοῦ ἀβάκου. Postea hic abacus dixerunt. Est autem abacus mensa super qua comedere consuevimus: uel (ut aliis magis placet) super qua potoria uasa locantur. Inde etiam he quadre in quibus concisae carnes disponuntur abaci uocati sunt. Plinius libro. xxxvii. amplitudine nunquam paruos excedunt abacos. Tabella item super qua decuplationes fiunt abacus dicta est: quoniam etiam ipsa decuplatio. Nam idem etiam quomodo calculi quidam fiunt abaculi uocantur. Plinius

Libro praefato. Veluti quomodo calculi fiunt quos quidam abaculos appellant. Abacus cum primam corripit syllabam cum unico b scribitur. Persius satyra secunda

Nec qui abaci numeros. Iuuenalis. urceoli sex

Ornamentum abaci. Aufonius.

Atque abacum samio saepe onerasse Luto.

Abbas huius abbatis cum duplicato b scribitur: & syrum est Hieronymo teste uocabulum: & pater interpretatur. Abas huius abantis proprium uiri nomen cum unico b scribitur: cuius prima syllaba correpta est. Virgilius libro aeneidos primo.

Et qua uetus abas. Stadius libro thebaidos secundo.

Et bellator abas: indignatusque tonantem. Abantes cum unico b populi quidam sunt Ionum inter Achaios teste Herodoto libro historiarum primo. Alios eodem nomine dixit in argonautica. Orpheus esse iuxta pontum. Rursum & alios scripsit Aristarchus super librum iliados secundum esse insulae euboeae. Abatos cum unico b insula quaedam est circa extrema Aegypti in memphitica palude. Simili cognomine locus quidam ultra Aegyptum & Aethiops abantiq; uocabatur: ubi primum Nilus magno fragore descendit: de quo Lucanus meminit libro decimo quomodo ait.

Hinc Abatos quam nostra uocat ueneranda uetustas

Terra potens primos sensit percussa tumultus.

Abexis ab uigilatione Mamotrecto Britone Catholico indeclinabile & communis generis esse tradit: ita ut exponatur abexis qui uel quae extra aspicit.

Simili quoque modo abatis quae mensuris praestit: uel anona mensuris diuidit. Abaccidentibus qui uel quae scribit uel notat accidentia. Acommetariis uel accomentariis (utrunque enim comperitur) cancellarius uel cancellaria.

Acaliculis qui uel quae praestit caliculis uel poculis custodiendis. Aresponsis qui uel quae dat responsa. Asecretis secretarius uel secretaria: quem loquendi modum in sacra scriptura frequenter inuenies. Ego autem duas esse dictiones conderim: praepositionem scilicet & nomen: quod ac etiam auctoritate comprobamus: Cicero ad Atticum. Nec ullam aliam ob causam seruum a pedibus meis Romam misi. Nam unica dictio (ut isti uolunt) a pedibus accusatiui hic casus esset dixisse debuerat Cicero meum: non meis: ut adiectiuum cum substantiuo concordaret: cum utique congrue sic loqui potuisset: seruum meum a pedibus Romam misi. Placet igitur ut duae dictiones sint: & sub duplici accentu pronuntientur: & ubi substantiuum non ponitur subaudiatur seruus scilicet uel minister: serui uel ministri: seruo uel ministro: puta exostularit ipsum uerbum a quo fgetur. A pedibus is dicitur: qui ad iter pedes mittitur. Martialis. Cur non mensa tibi ponitur a pedibus? Suetonius indomitio. Epaphroditum a libellis capitali poena condemnabit. Is a libellis uocatur: qui libellorum qui a sup

Abax

Abacus

Abbas

Abas

Abantes

Abatos

Abexis

Abatis

Abaccidentibus

Acommetariis

Accomentariis

Acaliculis

Aresponsis

Asecretis

A pedibus

A libellis

A manuibus

A manibus

A manu

A secreto

plicibus dantur cura gerit. Et i Nerone ait. Nec dispensatoribus aut a manu
 sibus exceptis recepit. A manu sibus siue a manibus is appellatur qui litte
 ras excipit uel describit. Qui etiam per ablatiuu numeri singularis loqui con
 sueuerunt. Idem Suetonius in Augusto Talbo a manu q pro epistola prodita
 Suetonius denarios quingetos accepisset crura effregit. Hieronymus in secundo libro re
 Hieronymus gum capitulo. xxiii. Fecit eum sibi. Dauidq auricularium a secreto: idest auri
 cularium secretarium.
 Probus Auctor cum et exilibus scribitur: & comunis generis est testibus Probo Pho
 Phocas ca Prisciano: & si Isidorus masculini tantum generis esse tradiderit. Nec ab
 Priscianus angeo (ut scribit Probus) deducit: etsi a uerbo praefato deriuari idem dicat
 Probus Isidorus: sed teste super donati artem Seruio a se auctor nascitur: non ab au
 Seruius geo descendit. Aliud est enim augere: aliud auctore esse. Errant etia qui absq
 Vgutio cauctor scribunt. Neq enim. αὐτοῦ τοῦ ἀνοήτου trahitur ut Vgutio sonauit.
 De quo (paulisper digrediar) non satis admirari nequeo: q cum latinaru litte
 rarum mediocre haudqua scientia Gracarum uero prope nullu habuerit uo
 cabulis graecis no latinis mo no in epte dicat aut i erudite sed a uero profus
 ueresimiliq abhoretes interpretatōes etymologias copositiones deriuatōes co
 tra approbatissimoru ta Gracorum q latinorum auctoritates innectere ausus
 Isidorus sit Cuius & Isidori a quo maxima ex parte Vgutio ipse errores accepit Ca
 tholiciq quod & ipsum oium Vgutionis erroru silua hausit necno Mam
 trecti ac Britonis si uelle errata colligere haud paru quide opus compila
 re: qppe cum tatum barbariei q latinitatis habere credatur. Sed non est huius
 Acto tps aut loci oia horum errata corrigere. cu animo sedeat magis nra tradedo
 differere: q alioq aperiēdis erroribus iseruire. Vnū tamē postremo dixerim
 in oibus Catholicon errasse qbus pro opportunitate castigandus a nobis in
 ducetur Vgutio. Nūc autem ad propositum redeamus. Auctor & actor hoc
 distat: q actor dicitur orator q agit causam: quiq gestum uultus & corporis
 agit. Vnde tu ipsa pnūtiatio tum oratio quæ habetur tu oratio scripta actio
 est appellata. Item comædus & tragædus idest Histrio qui agit gestus in scæ
 na & mimus ois actor uocari potest. Auctor autē est (ut sic dicam) factor. Vn
 de poetas cæteroq operum coditores auctores uocamus. Et illum qui fecit
 Anctor aliquod opus qui egit bellum egit pacem auctorem operis auctorem belli
 auctore pacis dicimus. Quin etiam non tantum qui aliquid faciūt sed qui pn
 cipes sunt & primi iubent auctores appellantur. Nam & hominem in quo
 est potestas & dignitas auctorem uocamus: unde auctoritas dicta est: ut est a
 Linius pud Linium. decreuerunt enim ut quom populus regem iussisset id sic ratum
 esset si patres auctores fierent: hoc est auctoritatem (ut aiunt) suam & decre
 tum interponerent ratum haberent atq ratificarent siue comprobarent. Et
 alibi Maiores nostri nullam ne priuatam qdem rem agere sceminas sine au
 ctor uoluerunt. Auctores itē pupillorum uocatur. ii. in quorum administrati
 one aetas ifirma resq sunt. Ideo filios regum pupillos sub auctoribus fuisse
 Paulus legimus. Vnde Paulus iurisconsultus ait. Etiam si non interrogatus tutor au
 ctor fiat ualet auctoritas eius quom se pbare dicit id quod agitur. Pompo
 Pomponius nius. & si pluribus datis tutoribus unius auctoritas sufficiat tamen si tutor au
 ctoretur. Quare auctores alicuius sententia & consilii uocantur. ii. quoru sen
 tentiam consiliuq secuti sumus. Hinc etiam (ut diximus) qui iubent & primi
 sunt militum duces auctores appellatur. Vnde auctoro auctoras uerbum ac
 tiuu. Est autem auctorare admilitiam eligere. Nam & iperator tūc milites au
 ctorar: quom eos ad militiam ascribit. Suetonius libro tertio. de legendo uel
 Suetonius Horatius auctorado milite. Horatius sermone. xvii. Auctoratus eas an turpi clausus in
 archa? Male igitur legunt quidam illud Augustini: in sermone natiuitatis uir
 ginis Mariae. Auctrix peccati Eua: auctrix meriti Maria. Nam auctor dici de
 bet: non auctrix. Rursus male legunt illud apostoli. Quanto tempore hæres
 paruulus est nihil differt a seruo cum sit dominus omniu: sed sub tutoribus
 & actoribus est usq ad præfinitum tempus a patre: tam per au diphthongū

Auctor
Actor

Auctores

seribi auctoribus & legi debeat. Fateor tamen ab augeo formati posse uerba
lia/auctor/& auctrix: sed aliud significat. Auctor genitiuum casum regit: no-
nunq̄ etiam ablatiuum: ut est apud Teretium in adelphis. His rebus: auctor
quis est? Sic enim per ablatiuum exponit Donatus. Auctor proprium etiam
uiri nomen fuit: & corripit in obliquis penultimam syllabam. Virgilius li-
bro æneidos. xii.

Teretius
Donatus
Virgilius

Iuuenalis
Auctoris arunci spoliū/ quassatq; tremētē. Iuuenalis satyra secūda. Auctoris
arunci spoliū/ quo se ille uidebat. Alius fuit eodē nomine Pater Astyoches/
teste Homero libro iliados secundo.

Homerus
Lucanus
Cicero
Festus

Actus & actum/ in uno significato accipi possunt. Lucanus:
Licet ingentes obruperit actus. Cicero. Sed tantummodo dictis acta Cæsaris
firma erūt: quæ ille in aes incidit. at Festus ait. Actus significat modo in comæ
diis & tragædiis certa spacia canticorum: modo iter intra uicinos quatuor pe-
dum latum: modo in geometria minorem partem iugeris: id est centum & ui-
ginti pedum: modo etiam motum corporis/ ut Histriorū & saltatorū. Actio
etiam idem quod actus significare habet nisi q̄ dicimus/ actionem causarum:
non actum: & actum comædiarum siue tragædiarum. non actionem.

Priscianus
Nonius
Priscianus
Pompeius
Marcellus
Lucretius

Arcus cum e non aspirato/ latina dictio est: quarta q; declinationis teste Priscia/
no: ac etiam secundæ/ ut tradit Nonius. antiqui tamen teste Prisciano cum q
Arquus scribebant: unde Arquites/ arcu præliates/ sagittarii appellātur/ ut scri-
bit Pompeius. At uero marcellus/ arcus (inquit) & arquus hoc distant: q̄ ar-
cus/ omnis suspensus appellatur fornix: arquus non nisi in cælo: quæ irim pœ-
tæ dixerunt. Lucretius Libro sexto

Cicero
Tum color in nigris existit nubibus arqui. Verum hæc in scribēdo differentia
non semper etiam apud antiquos obseruata fuit: uide Cicero/ eodem Marcel-
lo referente/ ait libro tertio de natura deorum. Cur autem arcus species non i
deorum numero reponatur? Quin etiam tam secunda declinatioe q̄ quarta/
in utroq; significato auctores protulerunt. Hieronymus in Hiezechiele capi-
tulo primo. Vidi uelut aspectum arcus cū fuerit in nube in die pluuia. Varro
libro de uita patrum quarto. Quod arcus quos summo opere fecerat/ fessi pō-
dere/ diu facti celeriter corruisset. Arcus tam scæminini q̄ masculini generis ē/
testibus Capro/ Probo/ Seruio super librum quintū æneidos. Nam & scæmi-
nino genere protulit Catullus/ & Ennius. xv. annaliū/ quom dixit.

Hieronymus
Varro

Capro
Probo
Seruius
Catullus
Ennius
Festus
Festus
Festus
Festus
Festus

Arcus ubi accipiunt mortalibus quæ perhibentur. Et facit in datiuo & ablati-
uo pluralibus arcubus: ut scilicet differat ab arx/ quod facit arcibus. Arcus for-
mat p̄ diminutionē arculus teste Festo. Arculus ē & arcellus ut idē auctor (scri-
bit) deus esse putabatur/ qui tutelam gereret arcarum. Quin etiam eodem te-
ste/ arculus appellabatur circulus/ quem capiti imponebant ad sustinenda cō-
modius uasa/ quæ ad sacra publica capite portabantur. Arca cum e exili/ etiā
latina dictio est: & format diminutiua arcula & arcella/ ut idem tradit Festus.
Quin etiam eodem teste/ arcula/ auis dicebatur/ quæ in auspiciis aliquid fie-
ri uetabat. Arx facit diminutiuum arcicula. Ab arcu fit adiectiuum arcuatus: ab
arquo arquatus: ab arco arcatus. Ouidius libro metamorphoseos xi.
Iris & arcato cælum curuamine signans. Arcuatus dicitur i arcus modum cur-
uatus. Arquatus autem is dicitur/ cui color/ & oculi uirent/ a colore uidelicet
arqui cælestis/ ut scribit Marcellus. Quem morbū (ut dicit Acron super artē
pœticam Horatii) quidam Dæmoniacū/ nonnulli comitabilē/ alii aquarium
uocāt. Quē morbū/ Apulegius/ & Cellus/ auriginē & auriginosum hoīem:
dicunt. Plinius/ Horati/ Varro/ regiū appellāt: alii icterō: & ictericū hoīem
ut Macer/ & Iuuenalis Satira sexta. Consultit ictericæ/ lento de funere matris.
Est autem icteros auctore Paulo moribus/ quom per totum corpus bilis sus-
funditur: quæ interdum nigra/ interdum flaua est. Et dicitur icteros ab ictero
aue: quam latine galbulam Pli. appellari extumat: de qua meminit Martialis/
quom ait.

Ouidius
Macer
Iuuenalis
Paulus
Plinius

Galbulæ decipitur calamis/ & rætibus ales.

Arcus
Arquus
Arquites
Arculus
Arcellus
Arca
Arcula
Arcella
Arx
Arcicula
Arcuatus
Arcatus
Arquatus
Dæmonia-
cus
Comitabilif
Aquarius
Auriginosus
Regius
Ictericus

| | | |
|--------------|--|-----------|
| Martialis | Turget adhuc uiridi quom leuis una mero. Nec pratermittendum est q ar | |
| Victorinus | quus hircus equus reliquus obliquus altiloquus aliaq; huiuscemōi dictio | |
| Priscianus | nes cum geminato u post q; testibus Victorino & Prisciano scribendæ sunt. | |
| Quintilianus | At uero Quintilianus libro primo cum unico u scribi præcepit. Papyrianus | |
| Papyrianus | etiam libro quarto cum unico u scribi uoluit. Vit. n. omnino id fieri non pos | |
| | se ut cum duplicato u scribi debeant: ne scilicet duæ litteræ eiusdem in se soni | |
| | & uocis tam inuicem q̄ cum terminatiōe soni ipsius q collidantur. Vtrum fe | |
| | ct ris magnis auctoribus tutus eris. | |
| Vigilius | Achaia cū ch aspiato scribitur: & ē tetrasyllaba dictio. Nā apud græcos iota | Achaia |
| Seruius | semper est uocalis: ut est apud Virgilium i initio æncidos. Arma uirumq; ca | Pelopon |
| Propertius | no Troiæ. Teste enim Seruio tertius pes dactylus ē. Propertius. Et quot Tro | nesus |
| Ouidius | ia tulit uetus & quot Achaia format. Ouidius Heroidum | Danaa |
| Ouidius | Ah quoties dices q̄ pauper Achia nostra est. Apud latinos tamen quādoq; p | Aegialus |
| Virgilius | synheresim iota fit consonans: ut est illud ouidii Heroidum. | Achais |
| | Vix Priamus tanti totaq; Troia fuit. & Virgilius. | Achaia |
| | Vt bello egregias idem disiecerit urbes | Achaici |
| Herodotus | Troiamq; Oechaliamq; Achaia regio ē Græciæ: que teste Herodoto libro | Achiui |
| | septimo historiarū primo Peloponnesus postea Danaa a qua danai appel | Achæi |
| | lati sūt deinde Achaia dicta fuit: quæ & Aegialus (ut hoc uidebimus libro) & | |
| Ouidius | Achais uocatur. Ouidius libro metamorphoseos quinto: Pars ego nympha | |
| | rum quæ sunt in Achaide dixit. Potest etiam declinari hec achaida ab accusa | |
| | tuo græco formata: sicut psis & persida: Thebais Thebaida: Ptolemais Pto | |
| | leniada: de quibus suis locis uidebimus. ab achia achaici & achiui dicti sūt | |
| Ouidius | Ouidius libro metamor: xii. | |
| | Nec Phryges exiguo quid Achaica dextera possit | |
| Virgilius | Sanguine senserunt. Virgilius libro æncidos primo. | |
| Horatius | Antenor potuit mediis ne elapsus Achiuis: Horatius in epistolis. | |
| Lucanus | Quicquid delirant reges plectuntur Achiui. hi & achæi uocati sunt. Lucanus | |
| Iuuenalis | libro. vii. ibi sanguis fluxit Achæius. Iuuenalis. non possum ferre quirites Græ | |
| | cam urbem quæ quota portio facis Achææ. Sunt etiam Achæi alii quidam | |
| Ptolemeus | populi Sarmatiæ: ut scribit Ptolemeus in cosmographia. | |
| Caper | Auis soeminini generis est: quin & masculino genere testibus Capro: & probo | Auis |
| Probus | ueteres protulere. Et facit in ablatiuo singulari aue uel aui: ut in regula tradit | Auiculla |
| Priscianus | priscianus. Vnde Horatius. in primo carminum ait. | Auicella |
| Horatius | Proteus fata: mala ducis aui domum. Nam si dixisset aue uersus stare nō pos | |
| Varro | set. Auis format per diminutionem auicula & auicella teste Varrone de lin | |
| | gua latina. | |
| Priscianus | Artus masculini generis: & hec artua neutri declinari potest teste prisciano: | Artus |
| Lucanus | cuius singulare raro in usu habetur. quod tamē protulit Lucanus quom dixit | Artua |
| Alautus | li. vi. Tūc ois palpitat: artus. Plautus in menæchinis. Ego huius mēbra atq; of | Articulus |
| | sa atq; artua comminuam: Et facit in datiuo & ablatiuo pluralibus artubus: | Ars |
| | ut scilicet differat ab ars quod facit artibus. Artus format per diminutionem | Articula |
| Ouidius | articulus: qui etiam & pro digito ponitur. Ouidius libro secundo de ponto. | |
| | At reditus iam quisq; suos amat: & sibi quid sit. | |
| | Vtile sollicitis supputat articulis. Articulus etiam dicitur quo genus desernit | |
| Seruius | ac etiam momentum & tempestiua rerum efficiendarum hora teste Seruio. | |
| Hieronimus | Vnde Hieronymus in genesi ait In articulo dici illius ingressus est Noe in ar | |
| | cam. Ars format diminutiue articula. | |
| | Patemum & hic artemo declinati potest. Vnde in apostolicis actibus capitulo | Artemum |
| | xxvii. legitur. Et leuato artemoē secundum auræ flatu. n tendebāt ad litus: hoc | Artemo |
| | est leuato uelo. Artemis eadem scriptura hoc est cum r exili Diana uocatur. | Artemis |
| Terentius | Aduentus huius aduentus uel aduenti declinari potest. Terentius in phormi | Aduentus |
| | one. Vbi eius aduenti uenit in mentem. | Aeneas |
| Quintilianus | Aeneas & Aena in recto declinari potest teste Quintiliano: & cum æ diphthō | Aenea |
| Virgilius | go scribitur. Fuit propriū uiri Troiani nomē: de quo plura Virgilius: Aenea | Aenus |

| | | |
|------------|---|-----------|
| Herodotus | eadem scriptura urbs fuit in regione Cressa teste Herodoto: de qua Livius | Aenum |
| Livius | libro. xl. meminit dicens. Proficiscuntur a Thesalonica Aeneam ad statutu | Aenulum |
| Ptolemæus | sacrificium. Aenus urbs est Traciae teste Ptolemæo: & eodem nomine fluii | Ahenus |
| Ptolemæus | us Gallia: ut in dem Ptolemæus ostendit. Aenum genus est uasis: alias cacabus | Aheneus |
| Festus | uocatum: cuius diminutiuum est Aenulum: ut scribit Festus. Et nonnunq̄ diph | |
| Gellius | thongus ipsa per diphthongum diuiditur: & tunc (ut Gellius testatur & Seruius) | Aereus |
| Seruius | antiquorum more aspiratio interponitur. Virgilius georgicorum primo. | Aeni |
| Virgilius | Et foliis undam tepidi despumat aheni. Horatius. | |
| Horatius | Sub noctem gelidam lignis calefactat ahenum. Ididē obseruatur i adiectiuo | |
| Virgilius | ahenus: siue aheneus (utrunq; enim comperitur) quando scilicet (ut diximus) | |
| | diphthongus ipsa diuiditur. Horatius in epistolis. | |
| | Si recte facies hic murus aheneus esto. Virgilius libro aeneidos quinto. Ossaq; | |
| | lecta cado texit Corynaeus aheno. Quod sane Seruius minus erudite expo- | |
| | suit quom dixit: lecta idest electa: cum potius hoc in loco dixisse debuerit: le- | |
| | cta idest collecta. Non enim eligebantur cadauerum combustorum ossa: sed | |
| | colligebatur. Aeneus ergo Aenus aereus in uno significato accipi possunt. | |
| Ptolemæus | Aeni: si uisula ē iuxta Arabicum sinum foelici adiacens Arabia: teste Ptolemæo. | |
| Apuleius | Aes cum æ diphthongo scribitur teste Apuleio. & (ut quidam uolunt) ab auri | Aes |
| Varro | similitudine cognominatum est. Alii a græco αἴα quæ est terra dictum pu- | |
| | tant. Varro autem ab asse denominatum tradidit. Vgutio ab aere: uel ab esse i- | |
| | finitiuo: deriuatum dixit: & in utraq; deriuatione somniauit. Aes totum plu- | |
| Pompeius | rale habuit testibus Pompeo & Prisciano. Cato in oratione qua in senatu su- | |
| Priscianus | asit ut plura aera equestria fierent. Nunc ergo arbitror oportere restitui: quo- | |
| Cato | minus duobus milibus ducentis sit aerum equestrium. Idem in eadem orati- | |
| Cato | one. de aeribus equestribus: uel duobus milibus actum. Lucretius libro. ii. | |
| Lucretius | Armati in numerum pulsarent aeribus aera. | Accipiter |
| Priscianus | Accipiter facit i genitiuo accipitris uel accipiteris teste Prisciano. Auis ē nota. | Adramis |
| Priscianus | Adramis & Adramin in recto declinari potest teste Prisciano. proprium su- | Adramin |
| | it herois nomen. | Aris |
| | Aris & Arin in recto declinari potest teste Prisciano. proprium nomē uiri fuit. | Arin |
| Lucretius | Auster masculini generis uentus est. hoc austrum radius rotæ dicitur. Lucreti- | Auster |
| | us libro quinto. | Austrum |
| Vgutio | Vt fluuios uersare rotas atq; austra. Vgutio declinat etiam hæc austra huius | Austra |
| | austre. | |
| Tullius | Admiratio & admirabilitas in uno significato accipi possunt. Tullius officio- | Admiratio |
| | rum libro tertio. Erga hec animi despicentia admirabilitatem magnam | Admirabi- |
| | facit. | litas |
| Priscianus | Adeps & adipis in recto declinari potest teste Prisciano: unde Varro rerum | Adeps |
| Varro | rusticarum libro quinto. Adipes pro adeps dixit. Et tam sceminini quā maf- | Adipes |
| Caper | culini generis est testibus Capro & probo. Marsus Adipis pondo uiginti ue- | |
| Probus | tustæ. | Auspex |
| Marsus | Auspex cois generis est: & ab antiquis is dicebatur: qui nunc paranympus uo- | |
| Lucanus | catur & pronubus. Lucanus contentiq; auspice Cruto. & Iuuenalis ait. ueniet | |
| Iuuenalis | cum signatoribus auspex. | |
| Plautus | Auspicio deponens est uerbum. Plautus tamen ego auspicauī pro auspicatus | Auspicio |
| | sum protulit. | Albo |
| | Albo albas actiuum uerbum est. Albeo albes neutrum est uerbum: unde Albe- | Albeo |
| Horatius | scō. pro quo nonnunq̄ & albico albicas ponitur. Horatius in primo carminū | Albefco |
| Verrius | Nec prata canis albicant pruinis. Verrius tamen (ut refert Marcellus) albico- | Albico |
| Marcellus | deponens protulit. Virgilius libro. xi. aeneidos. | Albico- |
| Virgilius | Campiq; ingentes ossibus albeant. | Abiugo |
| Nonius | Abiugo abiugas priæ coniugationis & abiungo abiungis tertiæ in uno signifi- | Abiungo |
| | cato accipi possunt: ut scribit Nonius. Simili quoq; modo dici potest diuigo | |
| | diuigo: seiungo: seiungo: coiungo: coniungo: adiungo adiungo. | |

| | | |
|------------|--|-----------|
| | Vnum mediam corripit syllabam: alterum illam positione producit. | |
| Seruius | Adytum neutri generis cum y græco scribitur: compōiturq; ex a & d-vo ingre | Adytum |
| Festus | dior teste Seruio: nō autem ex hac & eo is it: ut somniauit Vgutio. & format | Adyticulū |
| Virgilius | per diminutionem adyticulum. Vnde Festus ait. Adyticulum paruum adytū | Adytus |
| Lucanus | Locus est templi secretior: ad quem non nisi sacerdoti dabatur accessus. Vir | |
| Virgilius | gilius. isq; adytis hæc tristitia dicta reportat. Lucanus in. v. | |
| | Impulit illa pauens adyti penetrabile remoti. Aditus ab adeundo masculini ge | |
| | neris & quarti ordinis cum i latino scribitur. Virgilius libro aeneidos nono. | |
| | Lustrat equo muros: aditumq; per auia quærit. i. accessum siue ingressum. | |
| Priscianus | Auxilior deponens est uerbum: quod tamen Priscianus & Probus tradunt eē | Auxilor |
| Probus | commune. Veteres etiam teste Diomede auxilio auxilias Protulere: unde & | Auxilio |
| Diomedes | Gracchum inducit dicentem aduersus Furium. Quibus cum ego primus eū | |
| Gracchus | auxiliē. Et (ut dicit Priscianus) tā accusatiuo q̄ datiuo iungitur: quin etiā ge | |
| Priscianus | nitiuo. Hieronymus in Hefaiā capitulo. xlviii. In tempore Placito exaudiui | |
| Hieronymus | te: & in diē salutis auxiliatus sum tui. | |
| Plautus | Audio audis accusatiuum casum expostulat: sed quom obedire uel obtempe | Audio |
| | rare significat: datiuum requirit. Plautus in captiuis. Dicto haud audiebat. | |
| Cicero | Cicero in philippicis. Et audiens esset huic ordini. Et facit in futuro indicati | Inaudio |
| Marcellus | ui modi audiam & audibo teste Marcello. Talem enim regulam tradit Do | |
| Donatus | natus in editione secunda dicens. Altera est species tertiæ coniugationis: quæ | |
| Probus | i producta enuntiatur: quam nonnulli quartam coniugationem putant eo | |
| Seruius | q; futurum tempus indicatiui modi in. am & in bo syllabā mittant. Idem tra | |
| Cæcilius | dit Probus & seruius super Donati artem. Cæcilius in Chryse. | |
| Ennius | Audibis male si male dices mihi. Ennius in Telamone. Quo nunc me ducis: | |
| Marcellus | nbi molarium strepitum audibis: ponitur nonnunq; inaudio pro obedio: ut | |
| Aphranius | idem scribit Marcellus Aphranium inducens dicentem in diuortio. Nouis | |
| | dictis quæso ne ille inaudiat. | |
| | Aula atrium uocatur: cuius diminutiuum est aulula. Aula item apud antiquos | Aula |
| Plautus | ea dicebatur: quam nunc ollam uocamus. Plautus i Amphitryone. Optimo | Aulula |
| Plautus | iure infringatur aula cineris in caput. Idem in aulularia. Quadrilibrem aulā | Olla |
| Pompeius | auro honustam ego habeo. Et format diminutiue auxilla teste Pompeo. | Auxilla |
| | Aulis huius aulis uel aulidis non est insula: ut Seruius super quartum librum | Aulis |
| | aeneidos & lactantius grammaticus super librum septimum thæbaidos pu | Auladis |
| Strabo | tauerunt: sed teste Strabone regiuncula est Boætiæ petrosa: & ciuitas eiusdē | Auleum |
| Ptolemæus | nominis ut scripsit Ptolemæus: iuxta quam portus est quingëtarum nauium | Aulæa |
| Pomponius | capax: quod etiam Pomponius Mela & Plinius libro quarto naturalis histo | Aulon |
| Plinius | riæ confirmarunt. | |
| Ouidius | Ouidius libro metamorphoseos. xii. Boætaq; tellus. | |
| Virgilius | Aulide piscosa puppes tenuisset ituras Virgilius libro aeneidos quarto. | |
| | Non ego cum Danais Troianam excindere gentem | |
| Lucanus | Aulide iurauit Lucanus libro quinto. | |
| | Chalcidicas pupes ad iniquam classibus aulim. | |
| Ptolemæus | Auladis urbs est Mesopotamiæ teste Ptolemæo. Aulæum cum æ diphthōgo | |
| Seruius | scribitur. Velamen est teste Seruio picturis intextum. Virgilius georgicorum | |
| Virgilius | tertio. | |
| | Purpurea intexti tollant aulæa Britanni. | |
| | Quidam declinant hæc aulæa huius aulæa. Aulon mons est in Calabria: in | |
| Iginus | quo opidum fuit eiusdem nominis teste Iginio. de urbibus Italicis: quod a Vir | |
| Virgilius | gilio Caulon appellatur: cum ait libro aeneidos tertio. | |
| Horatius | Caulonisq; arces & naufragium Scylaceum. hic ab Horatio amota c littera | |
| | Aulon dicitur est. Ait enim in odis. | |
| | Et amicus Aulon fertilis Baccho | |
| Martialis | Et Martialis ait. | |
| Ptolemæus | Nobilis & lanis & foelix uitibus Aulon. Est etiam Aulon urbs Faulantiōrum | |
| Plinius | in Macedonia: ut in cosinographia Ptolemæus ostēdit. Aliam eodem nomi | |

ne scribit Plinius esse urbem Ciliciae.

Valerius Adulor & adulo usurpant auctores. Valerius maximus. Si Dionysium adu
Priscianus lares ista non esses. Si ista esse uelles Dionysium no adulares. Et teste Priscia
Iuuenalis no tam dariuo q̄ accusatiuo iungitur. Et producit du syllaba. Iuuenalis Quid
q̄ adulandi gens prudentissima laudat

Ouidius Sermonem indoctus Ouidius libro metamorphoseos. xiiii.
Lucretius Nostraq; adulantes comitant uestigia donec. Lucretius libro quinto.
Longæ alio pacto gannitu uocis adulant. Est autem adulari assentando blan
di. hinc accius referente Nonio ait in prometheo. Volans pennata cauda
nostrum sanguinem adulat. Nam & ad irrationabilia uerbum hoc transferri
potest. Priscianus tamen dicit adulor uerbum esse commune.

Accius Audeo facit in præterito ausus sum teste Prisciano: Ac etiam ausi. Cato censo
Nonius rius in oratione pro. L. Antonio. Ex illo die no ausi recusare. Catullus in epi
Priscianus thalamio Iulæ & Manlii. Quis huic deo
Priscianus Comparariet ausit? Ouidius libro metamorphoseos sexto.
Censorius Et nihil est quod non inopino captus amore
Catullus Ausit: nec capiunt inclusas pectora flamas. Inde hæc ausio. hic ausus huius ha
Ouidius sus & hoc ausum in uno significato accipi possunt. Martialis.
Martialis Hoc tibi pro meritis & talibus imprecor ausis. Ausum urbs est Mauritanie
Ptolemaus Casariensis mediteranea teste Ptolemaeo. Ausa urbs est Antetanorū ut idē
Ptolemaus Ptolemæus scribit. Est autem in hispania.

Priscianus Audacter aduerbium per synacopam teste Priscio effertur: quin etiam Audaci
Caper ter dicitur. Nam (ut Caper ait) Audacter latinum est: audaciter melius. Vnde
Cicero Cicero inquit pro Roscio. Multa scelerate multa audaciter multa improbe
fecisti.

Festus Apricus cum unico p & i latino & c exili scribitur: componiturq; ex α & φρικ
Seruius frigus: quasi sine frigore uel horrore. Et dici potest solanus: uel sole gaudens.
Virgilius Auctores sunt Festus & Seruius. & Producit pri syllaba. Virgi. georgicog. iii.
Mitis in apricis coquitur uindemia faxis. Inde Aphrica dicta est: ut nonnullis
placet: & Pompeius refert: etsi Vgutio ab Aphro: qui ex posteris habrahæ su
it cognominatam dixerit: quā ille (ut idem asserit) incoluit. Ab Aphrica fit
Apher: Aphricus: Aphricanus.

Pompeius Ab eo quod est apricus formatur apricitas teste Marcello: idem significans
Marcellus quod est apricatio: ab apricor apricaris. Cicero de senectute. Vbi. n. potest il
Cicero la ætas aut calefcere apricatione melius uel igni. Aprici etiam homines dici
possunt: ut est apud Persium. Aprici meminisse senes.

Persius Araneus pro paruulo illo animali masculini generis est. Catullus.
Catullus Furi quoi neq; seruus est: neq; arca:
Serenus Nec cimex: neq; araneus: neq; ignis. Serenus.
Virgilius Scorpius aut grauis est & araneus: hoc male semper. Et format per diminu
tionem araneolus penultima syllaba correpta. Virgilius in culice.
Atq; ut araneoli tenuem formauius orsum. Pro tæla autem hæc aranea
uocatur. Ouidius libro metamorphoseos quarto.
Ouidius Stamina non summo quæ pendet aranea tigno. Quin etiã pro animali hæc
Virgilius aranea dicitur. Virgilius georgicorum quinto.
Ouidius Laxos i foribus suspendet aranea casses. Ouidius libro metamorphoseos. vi.
Seruius Stamen & atiquas exercet aranea tælas. Verum (ut dicit Seruius) hæc aranea
pro animali a Virgilio primum usurpatum est. hic uermis etiam arachne cū
ch aspirato dicitur. Est etiam arachne urbs Thessaliæ: teste Liuiio libro secun
do de bello Macedonico.

Liuius Aurata genus est piscis: ab auri colore cognominati: de quo Martialis.
Martialis Non omnis laudem preciumq; aurata meretur. Alii mutant es au diphthon
Pompeius gum in o dicunt Orata: ut scribit Pompeius. Rustici: enim (ut ait) aurū orū
dicebat: auricūlas oricūlas.
Aurichalcum cum ch aspirato in penultima & c exili in ultima syllaba scribit

Adulor
Adulo
Audeo
Ausio
Ausus
Ausum
Ausa
Audacter
Audaciter
Apricus
Aphrica
Apher
Aphricus
Aphrican
Apricitas
Apricatio
Araneus
Araneolus
Aranea
Arachne
Aurata
Orata
Oricalcū

| | | |
|--|---|---|
| Seruius Hieronymus Festus | componiturque (ut dicunt) ex auium & χαλκός aēs: quasi sit aēs aureum. hac enim scriptura (ut dicit Seruius) aurichalcum scribebant: enuntiabantque. Vnde Hieronymus in apocalypsi ca. i. ait. Et pedes eius similes aurichalco. At uero Festus aurichalcum (inquit) uel orichalcum: quidam putant compositum ex aere & auro: siue quod colorem habeat aureum. Orichalcum sane dicitur: quia in montuosis locis inuenitur. ὄρος enim graece mons latine. hac ille. Alii dicunt au diphthongum in o breuem mutatam esse. Nam apud poetas orichalcum primam corripit syllabam: ut in ipsa dictione uidebimus. Antiqui enim rustici (ut testatur Festus) aurum orum dicebant: auriculas oriculas. | Aurichalcū |
| Festus Caper | Aquila foemini generis est. Apud antiquos tamen masculini generis fuit: testibus Capro & Probo. Aquila item urbus est Brutiorum in Italia. | |
| Probus Pompeius Priscianus Probus Seruius Martialis | Aquilus color fuscus est & subniger: ut scribit Pompeius. Aquilo uetus quaedam est. Acus quarti ordinis masculini & foemini generis est teste Prisciano. Graecum est uocabulum: quod apud illos facit in genituo ἄκουρτος. Neque ab acuo acuis descendit: ut cum Catholico ugitio somniauit. & format per diminutionem aculeus: teste Probo. Ea etiam pars militum: quae ad hostem uulnera dum acumine telorum utitur: acus appellatur. Acicula teste Seruio ea acus est: qua capilli discriminantur: quae & acus uocatur. Martialis. | Aquila Aquilus Aquilo Acus Aculeus Acicula Acer |
| Martialis Varro Seruius Priscianus | Figat acus tortas sustineatque comas. Secundi autem ordinis acus: genus est piscis masculini tantum generis: qui confracto uentre ex multitudine parere dicitur. de hoc meminit Martialis quom ait. Et satius tenues ducere credis acos. At uero acus huius aceris tertii ordinis neutri generis est. Varro rerum rusticarum libro tertio. Acus substernendum gallinis parturientibus. purgamentum tritici uocatur. Acer arbor foemini generis facit in genituo aceri: teste Seruio: quod tamen Priscianus improbat: dicens debere declinari acer genituo aeris: & recte quidem: cum nulla reperiatur dictio foemini generis terminata in er: quae secundae possit esse declinationis. Acer format pro materiato acernus. Propertius. | Acer Aceris Acritas Acritudo Acredula Aedon |
| Propertius Horatius Festus Caper Probus Priscianus Ennius Priscianus Ennius Virgilius Varro Tullius | Styges acernus eram properanti falce dolatus. Horatius. acernam Causape purpureo mensam perterfit. hac acieris securis erat acra: qua in sacrificiis sacerdotes utebantur: ut scribit Festus. Acer acra acrum: testibus Capro & Probo declinari potest: & acer acris acrae: & hic & hac acris & hoc acrae: teste Prisciano. Ennius libro. xii. somnus repente In campo passim mollissimus perculit acris. declinatur nonnunquam hic & hac acer teste eodem Prisciano. Vnde idem Ennius ait. Aestatem post autumnus post acer Hyems sit. Est autem acris: uelox & celer. Virgilius georgicorum tertio. calidumque animis & cursibus acrem. Acra: austerum acerbum asperum. Varro in parmenone. dimittis acri pectore curas. Acra: seuerum. Tullius officiorum libro primo suum igitur quisque noscat ingenium: acrumque se & bonorum & malorum suorum iudicem praebat. Acra: forte. Virgilius libro aeneidos octauo. | |
| Tullius Virgilius | Aut acrem dubitas in praelia poscere turnum. Acra: uahemens saenum. Tullius in hortensio. Aut Philippo breuius: aut Theopompo acris. Virgilius. | |
| Virgilius Virgilius | Acremque molossium Palce fero pingui. Idem libro aeneidos quinto. Acrior ad pugnam redit: ac uim suscitatur ira. Acra: prouidum diligens. Virgilius geor. ii. | |
| Gellius Cicero | Iam tum acer curas uenientem extendit in annum Rusticus. Ab eo quod est acer: acritas descendit: & acritudo: quae idem significat: teste Gellio libro. xiii. noctium atticarum. Acredula genus est auis: quae alias luscinia uocatur: de qua Cicero in pronosticis. | |
| Calphurnius | Et matutinos exercet acredula cantus Hac & aedon uocatur trisyllaba quidem dictio. Calphurnius egloga sexta. | |
| Ptolemaeus | Vocalem superet si turpis aedona bubo. Aedon item insula est in Aegypto pelago teste Ptolemaeo. | |

Priscianus Statius Artífex trium generum est Prisciano. Num & in ablativo singulari facit artífex Artífex
 ce & artífeci. Statius libro Achilleidos primo.
 Qualiter artífeci uicturæ pollice caræ. Simili modo dicimus. duplici uel du
 plici: triplice triplici: supplice supplici: et si ab eo quod est artífex alia sit cõpo
 sitio. Idem statius libro thæbaidos. xi.
 Incipe: an expectas ut Pronus supplice dextra.
 Virgilius Acanthus cum cexili & th aspirato scribitur. Quidam fuit puer conuersus (ut Acanthus
 Seruius dicunt) in florem sui nominis: De quo flore intellexit Virgilius libro æneidos Acanthū
 primo: quom ait.
 Plinius Et circumtextū croceo uelamen Acantho. Seruius uero dicit esse nomen hæc Acanthis
 bæ: quæ in Assyria nascitur. Plinius. Acáthos ē topiaria & urbana hærbæ: ela
 to longoq; folio: crepidines marginum: assurgentiumq; palmorum toros ue
 stiens. Duo autem sunt eius genera: quorum alterum quidam Melamphylū
 alii Pederotum uocant. Verum idem seruius in pollionem Acanthum dixit
 esse arborem in Aegypto semper frondentem: de qua Virgilius ipse meminuit
 georgicorum secundo dicens. & baccas semper frondentis acanthi.
 Seruius Est etiam Acanthus eadem scriptura (non autem cum ch aspirato & t exili
 Virgilius hac uidelicet litteratura Acanthus) (ut scribit præcipit Gasparinus) oppidū
 in Macedonia: ut Ptolemæus ostendit. Acanthon eadem litteratura: urbs est
 Strabo Libyæ post Memphin: testibus Strabone & Ptolemæo. Acanthis eadem li
 Ptolemæus teratura & cum i latino: uis est: quæ & carduelis dicitur. Vocata est autē acā
 this: eo q; inter dumos uel spinas pascatur. Nam ἀκάνθη Græce: latine spina
 Virgilius transfertur. Quod cõfirmare uidetur. Virgilius georgicorum. iiii. dicens. Lit
 toraq; alcyonem resonant: at Acanthida dumi: ubi Seruius legi præcipit. Acā
 Seruius thida ab acantha spina. Sed Atalantida: ab ea: quæ est in recto Atalantis legen
 Probus dum tradidit Probus super præfatum Virgilio locum: latinūq; dicit esse uoca
 bulum. Sed falleris ualeri Probe: Aut enim omnino Atalantis græcum est uo
 cabulum: aut si latinum est (ut asseris) accusatiuum græcum Atalantida for
 mare nõ pōt. Placet ergo: ut acanthida legatur: non atalantida: qd̄ nusq; repit̄
 Calphurnius Vnde etiam Calphurnius egloga. vi. ait.
 Hastile credibile est ut uincat acanthida cornix.
 Virgilius Atlas huius Atlantis cum t non aspirato scribitur. Proprium fuit nomen gigan
 tis: qui a poetis cælum humeris sustinere fingitur: dicente Virgilio libro ænei
 dos quarto. Vltimus Aetiopum locus est: ubi maximus Atlas Axem hume
 ro rorquet. Tres autem fuerunt eodem nomine uocati: ut scribit Seruius su
 per octauum librum æneidos. Atlas item pro imagine ponitur hominis su
 Seruius stinentis columnas ædium: aut ipsum ædificium: ad similitudinem uidelicet
 Atlantis: cælum (ut dicunt) humero torquentis: ut notat Victruius. Et hi At
 Victruius lantes plerunq; gibbosi fiunt: aut gibbosos imitantur: dum onera sustinent:
 qui interdum compares sunt: interdum auersi: interdum se inuicem spectant:
 Martialis quos prætereûtes mōstrare solent: risus gratia. Quod tetigit Martialis dicēs.
 Non aliter ridetur Atlas cum compare gibbo. Est autem hæc super præfatū
 Georgius Martialis locum Georgii expositio: quæ certe mihi magis placet: q̄ illa Do
 Domitius mitii interpretatio: hac in parte ineptias loquentis. Atlas item fluuius est: in
 Herodotus Istrum cadens: teste Herodoto libro historiarum quarto: ac etiam Maurita
 Herodotus niæ mons: ut idem Herodotus ostendit. Ptolemæus autē scribit duos Mauri
 ptolemæus taniæ montes hoc nomine uocatos: quorum unus maior Atlas: alter minor
 Ouidius dicitur: Atalanta cum t exili utrobique: filia fuit Iasi: cuius meminit Ouidius in
 epistolis: quom ait.
 Arsit & Oenides in Mænalia Atalanta.
 Hesiodus Ascia cum c post s instrumentum est carpentariorum. Asia cum unico s Se Ascia
 quente i latino: regio duplex est: maior scilicet: & minor. Fuit etiam Asia Ascia
 oceani & Tethyos filia: a qua: teste Hesiodo in theogonia: minor Asia co Ascius
 gnominata est. Maior autem Asia: a minore nomen traxit. Asia item ea
 dem scriptura: Palus quædam est Mysiæ prope Caystrum fluuium: teste

| | | |
|---|--|--|
| Seruius Virgilius Virgilius | Seruius super librum septimum aeneido: cuius prima syllaba producitur di- cente Virgilio. sonat amnis. & asia longe. Et ab hac asia fit asius adiectiuum similiter prima producta syllaba. Virgilius georgicorum primo. Iam uarias pelagi uolucres & quae asia circum Dulcibus in stagnis rimantur prata Caystri. Est & eodem nomine urbs Su- siae: teste Ptolemaeo. asius proprium uiri nomen fuit hecubae fratris. | |
| Ptolemaeus | Axis a graeco trahitur: quod illi ἄξιος dicunt. Ea proprie linea est: quae ab uno mundi polo in alterum tendit. ad cuius similitudinem scipes ille teres: circa quem rota curru uertitur. Axis uocatur. Virgilius georgicorum .iii. Post ualido nitens sub pondere Phaginus Axis. Nonnunquam & pro tota ræda uel curru ponitur. Iuuenalis dignus Aricinos qui mendicaret ad axes: id est ad curru Ariciam uel ad Aricina nemora adeutes. aliquando & pro septem- trionali parte caeli teste Festo accipitur. Virgilius georgicorum secundo quae terga obuenterit Axis: id est septentrioni. Quin & pro ipso caelo idem poeta posuit: quom dixit libro aeneidos quarto. Ultimus Aethiopum locus est: ubi maximis Atlas Axem humero torquet: id est caelum sustinet. Axis ite tabula scetilis appellatur ut scribit pompeius. Axos urbs est Chersonesi Thraciae: teste Ptolemaeo. Axius fluius est: qui teste Herodoto libro historiarum septimo per Mygdo- niam profluens iuxta chalestram urbem in mare Aegaeum cadit. axium urbs est in Mysia inferiori: teste Ptolemaeo. | Axis Axos Axius Axium |
| Virgilius Iuuenalis Festus Virgilius Virgilius | Ador a nonnullis indeclinabile traditur. Ego autem declinabile inuenio: quod etiam Priscianus annotauit. Vnde Vgannius libro secundo ait. Emicat in nubes nidoribus ador adoris. Idem in eodem. Illam sponte fatos adoris strauisse manipulos. Vbi prima & secunda syllaba in obliquis indifferenter ponitur. Aufonius. Moxque ador atque adoris de polline pultificum far. declinatur nonnunquam & hoc adoreum Plinius. Far quod adoreum ueteres uocauerunt. Inde & adorea sacri- ficia: dicente Virgilio. & adorea liba per herbam. Subiiciunt epulis. Vbi etiam do syllabam Virgilius ipse produxit. Annona haec (ut scribit Festus) ab antiquis etiam Edor uocabatur. | Ador Adoreum |
| Aufonius Plinius Virgilius | Agolum neutri generis est. Vnde Pompeius ait. Agolum pastorale baculum quo pecudes aguntur. Vgutio declinat hic agolus. Abiges Abigeus abactor in uno significato accipi possunt. Tribus enim his uocabulis pecuariorum animalium fures appellati sunt. Proprie Abige- us dicitur: quia pecora a pascuis & armetis subducit. ff. de abigeis. ubi habetur. Qui pecudem unam aberrantem uel equos de solitudine abduxerit non est abigeus: sed fur: quia Abigeus proprie gregem abigit. Vnde Claudius furem ab abigeo discernit dicens. Nam qui unam suam surripuerit: ut fur coerebi- tur: qui uero gregem ut abigeus. | Edor Agolum Agolus Abiges Abigeus Abactor |
| Festus Pompeius Vgutio Claudius | Ambages & Ambago in uno significato accipi possunt. dici potest circuitus: uel dubia seu profusa locutio. Lucanus libro primo. Multaque tegens ambage canebat. | Ambages Ambago |
| Lucanus | Agnus apud antiquos communis generis fuit: testibus Capro & probos: quin & pro epicoeno (ut Festus refert) uideret ueteres protulere. Nunc autem femina Agnas a Ptolemaeo fluius positus: cuius hostium dicit esse in mauritania Tigitana. | Agnus Agnas |
| Caper Probus Festus Iuuenalis Ptolemaeus Priscianus Plautus Marcellus Accius Lucretius Virgilius Alexander | Algor & Alagus quarti teste Prisciano ordinis in uno significato accipi possunt Plautus in rudente. Vel suda: uel peri algi: uel etiam agrotas: uel uale. decli- atur nonnunquam & secunda declinatione ut scribit Marcellus. Vnde & Accium inducit dicente: saxo senio pudore algoque & fame. & Lucretius libro .iii. ait. Sollicite euolit morbis algoque fameque. Alga herba quaedam est marina. Virgilius libro aeneidos septimo. laterique illisa refunditur alga. Alo alis facit in sapino alitum uel altum. Inde uerba alitor uel altor: alitrix uel alitrix. Ab alo altilis descendit: quae (ut Alexander tradit) | Agnus Agnas Algor Algius Alga Alo |

in singulari numero foeminini generis est: in plurali uero neutri: Sed magis proprie adiectiue declinari debet hic & hæc altilis & hoc altile. Nā & altilis piscis: altilis auis: altilis quadrupes dicitur: qui sagina altus uel saginatus est. Nonnunq̄ altile pro eo quod est opulentū ponitur teste Nonio. Vnde Plautus in cistellaria ait. prohibet diuitiis maximis dote altili atq; opima. Halo halas cum aspiratione in initio scribitur teste Apuleio: ut scilicet ab alo alis differat. Et producit primam syllabam. Virgi. in Ceorgicis. Quæ tenuem exhalat nebulā: fumosq; uolucres Alo alis primam corripit. Virgilius. Bis uenit ad mulctram: binos alit hubere foetus.

Nonius
Plautus
Apuleius
Virgilius
Virgilius

Halo

Seruius
Marcellus
Laurentius
Virgilius

Alūnus cū unico l scribit: & is dici pot̄ q̄ ab aliquo alitus ē: & qui aliquē aluit: ut scripsit Seruius super librū sextū æneidos: & Marcellus. Quorū quantū ad secundū significatū sententiā: Laurentius libro elegantiarum improbat. Alumnus nonnunq̄ & pro filio ponitur. Virgilius libro æneidos septimo. Necnon & Tityon terræ omnipotentis alumnus.

Alumnus

Ouidius
Hieronymus

Ala cū unico l scribitur: & primā producit syllabā: & si a uerbo alo primam corripiente syllabā deriuetur. Ouidius libro metamorphoseos. viii. Et modo factus auis fuluis haliæatus in alis. Ala format per diminutionē ascella. Hiero. in prouerbis ca. xviii. abscondit piger manū suā sub ascella. facit aut̄ ala (ut

Ala
Ascella
Axilla
Ales

Priscianus
Virgilius

Prisciano placet) axilla. Ala itē equitū ordo dicitur teste Seruio: ut est apud Virgilius libro æneidos quarto.

Lactantius

Dum trepidat̄ alæ saltusq; indagine cingunt. Ales quom uelox interpretat̄ ut alite planca: cōis generis est. Quom uero pro aue accipitur: tam masculini q̄ foeminini generis est. Et (ut dicit Lactantius grāmaticus super librū tertium thæbaidos) quādo foeminino genere profertur: malū protēdit augurium: ut est apud Horat. ū. Mala soluta nauis exit alite. Quom autē genere masculino: bonum demonstrat. Virgilius. Nanq; uolans fuluus Iouis ales in æthra. & facit in genitiuo plurali alituum & alitum: teste Prisciano. Martialis. Inter sapes fertur alitum primus.

Horatius
Virgilius
Priscianus
Martialis
Lucretius
Virgilius

Ioniarum gustus attagenarum. Lucretius libro quinto. Principio genus alituum uariæq; uolucres. Virgilius libro æneidos. xi. Alituum pecudumq; genus sopor altus habebat.

Priscianus
Cicero
Matthæus
Lucas
Festus
Cælius
Cælius

Alius alia aliud facit i genitiuo alius li producta syllaba: dō alii: q̄netiā (ut testat̄ Priscianus) gō alii aliæ alii: dō alio aliæ alio. Cicero. Si res tota totæ aliæ rei necesse ē similiter sit. Et Matthæi octauo capitulo legit̄. dico huic: uade: & uadit: & alio: ueni: & uenit: & seruo meo: fac hoc: & facit. & in euangelio Lucæ. deinde alio dixit. Tu uero quantum debes? Qui ait: centumorros tritici. & Festus ait. Alii rei dixit Plautus pro aliæ rei. Cælius libro primo. Ne q̄ ipsi eos alii modi esse atq; hamilchar dixit: ostendere possunt aliter. Qui etiam alii genitiuū foeminini generis: quē admodū & Plautus: ita & Cælius ipse protulit: quom præfato libro ait. Anteq̄ barca perierat alii rei causa in aphricā missus. Quod certe (ut Priscianus dicit) mirū uidetur. Et notandum q̄ antiqui (ut Diomedes scribit) alis pro alius in recto protulerūt. Alio significat ad locū. Alias aduerbiū tēporis ē: id est alio tpe. Alias itē p̄ alit̄ pōitur: & tūc aduerbiū ē q̄ litatis. & (ut scripsit Festus) ueteres pro alias aliuta dicebant. hic ē illud i legibus Numæ Pōpili. si quisq; aliuta faxit: ipse Iouis sacer est.

Alius
Alio
Alias
Aliuta

Festus
Pompilius
Priscianus
Hieronymus
Terentius

Alter altera alterum facit in genitiuo alterius uel alteri alteræ alteri: datiuo alteri uel altero alteræ altero teste Prisciano. Hieronymus in Iohelē primo capitulo. Filii eorum narrabunt generationi alteræ. Terentius in heauton timorū meno. hoc ipsum alteræ dum narrat forte audiui. Alteras antiqui pro aliter dicebant teste Pompeio. Altero alteras uerbum: te syllabam corripit. Ouidius in fastis.

Alter
Altero
Alteras
Aliter

Pompeius
Ouidius

Ille suam faciem transformat & alterat arte. Alter masculini generis facit in genitiuo alteris te syllaba producta: & est contra regulam Alexandri ter per tris formā. Martialis. Quid pereunt stulto fortes altere lacerti? mas fa erat explumbo: qua ad exercendā corpora in gymnasiis utebantur.

Martialis

| | | |
|---|--|--|
| Pollux | Nec est latina dictio ut Vgutio somniat: sed graeca dicta ab ὀλλομαι quod est falio. Vnde Iulius Pollux gymnasiolorum instrumenta enumerans ait κει κόρεος στυπίος καὶ ἀλτήρες τροχοὶ καὶ δίσκοι. Hoc est pulueris sportula: & alteres trochi: & disci. | |
| Priscianus | Alteruter facit in genitio alterutrius uel alteriusutrius teste Prisciano / Cice / Alteruter ronem / Aelionem / Pacuuium / Catonem inducete. | Alteruter |
| Georgius Tortelli ⁹ | Alcyone cum e exili & y graeco scribitur: & (ut tradit: Georgius) in initio nequaquam aspirationem recipit: & si cu aspiratione principii a Tortellio scribi praecipiat. Fuit Ceycis uxor: quae uiso cadauere mariti i littus ciecto se deiecit in mare: iussuq; Amphitrites / ambo in aues conuersi sunt. | Alcyone Alcyon |
| Homerus Eustachius | Altera eodem nomine fuit Eueni fluminis filia: quae postea Marpissa teste Homero libro iliados nono uocata est. Et (ut super Homerum scribit Eustachius) pro aue haec alcyon / pro muliere uero haec alcyone declinari debet. At uero Lactantius grammaticus super librum nonum thabaidos: pro muliere haec Alcyone / pro aue hic & haec Alcyonis declinari praecipit. Idem tradit Seruius super librum primum georgicorum: & pacuuium iducit dicentem Alcyonis ritu littus peruulgans furor. Sed infirmum est pro Seruio quod affert exemplum. Nam hic genitiuus alcyonis: ita a b alcyon recto (ut uult Eustachius) sicut ab alcyonis / formari pot. Ego autem etiam pro aue haec alcyone possunt inuenio. Stadius libro thabaidos nono. Alcyone deserta gemit quom pignora saeuus. Ouidius libro metamorphoseos. xi. Incubat alcyone pendens tibus a quore nidis. Auis est genus: quae teste Plinio libro quinto naturalis historiae Paulo maior est passere: habetq; maiore ex parte penas purpureas candidis admixtas: collo gracili ac procero: quam uideri contingit raro: quia nunquam nisi circa solstitia & in bruma in qua oua deponit / apparet. Nam tunc quoque medio fere hyemis in mari ipso nidificat: quo tempore si pontus undosus fuerit / ipsis ouis mansuescit: caduntq; procellae oes: donec posita oua foueat. de hac Virgilius. Litora q; alcyonem resonant: at acathida dum haec & alcedo uocatur / ut Varro testatur / & festus: & latinum est Prisciano teste uocabulum: de qua Plautus in poenulo. Quam mare dulce est / quom ibi alcedo pullos educit suos. | Alcymis Alcedo |
| Lactantius Seruius | | |
| Pacuuius | | |
| Stadius Ouidius Plinius | | |
| Virgilius Varro Festus Priscianus Plautus Horatius Festus Nauus Seruius Lucanus Virgilius Seruius Liuus | Alca cum unico I scribitur: & primam producit syllaba. Horatius in epistolis quem damnosa uenus quem praiceps alca nudat. Ludus est. Hinc deducit aleator: & hic alco ut scribit Festus. Alco / uel aleator / is dicitur / qui assidue alea ludit. Nauus. Pessimorum pessime / audax ganeo / lustro / alco. Alia cum unico I scribitur teste Seruio. Nam & primam corripit syllabam: ut est apud Lucanum. Quas Aliae clades. At uero Virgilius pma pduxit quom libro aeneidos. vii. ait Quosq; secans infaustum interluit Allia nomen: Vbi Seruius aliud I dixit esse interpositum metri gratia. Fluius est teste Liuius libro quinto ab urbe condita in Tyberim defluens: qui a Gasparino cum aspiratione initii anno tari praecipitur Allium cum duplicato I primam producit positione syllaba Virgilius egloga secunda. | Alea Aleator Alco Alia Allia Allium |
| Virgilius Serenus | Allia serpillumq; herbas contundit olentes: Serenus. Allia praecipit Ticini sententia necti: hoc est sententia physicorum papientium. Horatius in epodo. edat cicutis allium nocentius. | |
| Horatius Festus Priscianus Cato Accius Pulex | Aluus foeminini generis est teste Festo: quin etiam masculini teste Prisciano libro sexto. Vnde Cato ad filium. ex aluo lauando dixit. Accius annalium primo. Maia nemus rerinens gūdo concepit i aluo. Pulex i epitaphio hermaphroditi. Cum mea me genitrix grauido gestaret in aluo. Quid pareret fertur consuluisse deos. Mas est phoebus ait: Mars foemina: lunoq; neutrum: Cūq; forem natus / hermaphroditus eram. Quarenti laetum si Iuno ait: occidet armis: Mars cruce: phoebus aquis: fors rata quaeq; fuit. | Aluus Aluulus Alueus Alucolus Alueum Alueolum Aluear Alueare Aluearium |

Arbor obumbrat aquas ascendo: decidit ensis

Quem tulerat casu: labor & ipse super.

Pes hæsit ramo: caput incidit amne: tuliq;

Fœmina uir neutrum flumina: tela: crucem. Proprie fœminæ uenter aluius ē.

Pompeius Nec ab abluendo deducitur. ut Vgutio somniat: sed ab alendo auctore pompeo. Abusiue tamen aluius dici potest receptaculum omnium sordium. Et format per diminutiōem aluulus. Alueus fossa est fluminis: & teste Seruio cuius libet rei innanimatæ uenter appellari potest: formatq; diminutiue alueolus.

Seruius declinatur nōnunq; & hoc alueum. Festus. Naustabulum alueum est ad nauis similitudinem factum: cuius diminutiuum est alueolum penultima correpta syllaba. Festus. Alueolum tabula est aleatoria. Iuuenalis satyra quinta. Later-

Festus na: illud enim nostris datur alueolis: quod hæc tabula alueolum aliis nominibus pyrgus / simum / fritillus uocatur. Est etiam alueum uel alueus uasis genus: cuius diminutiuo usus est Hieronymus cum ait in libro Danielis. Abba-

Iuuenalis cum intriuerat panes in alueolo. ut ferret messoribus. Alueare & per apocopen alueat & aluearium / locus uocatur in quo apes delitescunt: & nonnunq; pro alueo ponuntur.

Hieronymus Amasis huius amasis uel amafidis fuit teste Herodoto libro historiarū secundo Aegypti rex: cuius tumulus fuit una pyramidū dicēte Lucano libro. viii.

Herodotus Non mihi pyramidum tumulus eunus Amasi. Amasius & qui amat & qui amat / dici potest. hic & amasio pro eo qui amat uocatur. Prudentius in hymnis. Amasiōum comprimuntur fraudibus. Simili quoq; modo & quæ amat & quæ amatur amasia dicitur. Amascenus fluuius est Volscorum Priuernarū.

Prudentius Alium eodem nomine esse in Sicilia fluuiū ostēdit Ouidius quom ait libro metamorphoseos. xv.

Ouidius Nec non Sicanias uoluens Amasenus arenas Nunc fluit: interdum suppressis fontibus aret.

Pompeius Amnis tā fœminini q̄ masculini generis apud antiquos fuit / testibus Pōpeio in dictione corius pro corium / Seruio super librum nonum æneidos / Capro-

Seruius Probo / Prisciano. Neq; ab eo quod est amœnus deducitur / ut Vgutio somniat: sed ab ambio quod est descēdo auctore Varrone: uel ab ἀμφι quod ē circum & nare fluere / ut scribit Pompeius.

Probus Amœnitas & amœnitas in uno significato accipi possunt: & scribitur cum æ diphthongo in secunda syllaba. Componitur enim (ut tradit Seruius) ex æ & mœnio / quod est munio. Varro autem & festus ab amando amœnum dicitum uoluerunt. Quod si uerum est cum æ diphthongo potius q̄ eum æ amœnus scribi deberet.

Priscianus Amphitrite cum i latino utrobique & te exili in utraq; syllaba scribitur: componiturq; ex ἀμφι quod est circum / & τρεψ terrere. Mare enim circum se nauigantes pereundi terrore insequitur. Nec a tritus trita tritum deriuatur / ut Vgutio somniauit & catholicon. Vxor Neptuni fuit: & ponitur pro mari qd̄ uniuersū cōplectitur orbē. Ouidius libro metamor. i. nec brachia longo

Vgutio Margine terrarum porrexerat amphitrite. Claudianus de raptu proserpiæ. etiam Nereia Glauco

Varro Neptunum gremio complectitur Amphitrite.

Pompeius Antiphates cum i latino & t exili scribitur: & facit in genitiuo Antiphatis uel Antiphate⁹

Seruius Antiphate. Et penultimam syllabam corripit. Syllius libro. xiiii.

Varro Post durum Antiphate septem & cyclopea saxa. Virg. li. æneidos. viii.

Festus Et primum Antiphaten: is enim se primus agebat. proprium fuit uiri nomē qui Antiphateus teste Prisciano uocatus est.

Ouidius Amaritudo & amaror in uno significato accipi possunt. Virg. georgicor. ii. Tristia tentatum sensu torquet amaror. Lucretius libro quarto.

Claudia nus Quom tuimur miseri absinthia tangit amaror

Syllius Acuum cum æ diphthongo scribitur: nec ab esse infinito deducitur / ut Vgutio somniauit: sed ab ἀειω auctore Apuleio u littera interiecta hiatus cau

Virgilius sa. Inde acuitas & acuiternus teste Prisciano: quod & per syncopam

Lucretius Actas

Apuleius

Priscianus

Amasis
Amasius
Amasio
Amasia
Amasenus
Amnis
Amœnitas
Amœnitudo
Amphitrite
Antiphates
Antiphate⁹
Amaritudo
Amaror
Acuum
Acuitas
Actas

| | | |
|--|---|---|
| Varro | aetas dicitur: & æternus. Varro in pseudena. Per æuiternam hominum domum tellurem propeo gradum. Placet hoc loco quorundam errorem refellere: qui hunc eundem Apuleum putant magiam scripsisse. Falsi. n. sunt. Nam qui magiam scripsit: hac litteratura Apulegius uocatur. Et hic fuit scriptor Prisciano anterior. Vnde idem Priscianus tractatu de præteritis & supinis huius apulegii i hermagora exemplum affert in præterito posui p po sui. Alter autem hac scriptura Apuleius scriptor fuit Prisciano posterior. q de aspiratione & diphthongo differuit. hic Apuleius i dictione plebs an cū æ diphthongo scribi debeat Priscianum inducit: cuius regulam i ipsa dictō ne nos etiam recitabimus. | Acuiternus Aeternus |
| Virgilius | Aer medium est spacium inter cælum & terram. Virgilius libro æneidos. v. Aera dimouit tenebrosam: & dispulit umbras. Nonnunq̄ aer pro altitudine ponitur. Virgilius georgicorum secundo. ubi aera uincere summum. | Aer |
| Virgilius Varro | Arboris hand ullo iactu potuere sagittæ. Aer item sonus uocatur. Varro in andabatis. Anima ut conclusa in uesica quando est arte ligata si perculeris aera reddet. Aer græcum est uocabulum. Nam apud illos cōp scribitur. Nec ab ep̄o quæ est lis descēdit: quasi sit sine lite per cōtrariū ut Vgutio sōniauit | |
| Lactantius | Aether cum æ diphthongo & th aspirato scribitur. hic teste Lactatio Firmiano libro primo fuit creditus a cleante & Marimone laudatis physicis summus deus. Quod etiam Virgilius tetigit quom dixit georgicorum secundo. Tum pater omnipotens fecundis imbribus Aether. | Aether Aethra |
| Virgilius | | |
| Pronapides | Coniugis in gremium lætæ descendit. Pronapides uero pœta græcus dixit illum fuisse Dæmogorgonis filium: quæ Chaos eius uxor tūc genuit quom ignita exhalauit suspiria. Quare Anaxagoras & pœte nostri illum secuti pro clemento ignis aethera ipsum posuerunt: ut. Ouidius libro metamorphoseos primo. | |
| Anaxagoras Ouidius | Hæc super imposuit liquidum & grauitate carentem | |
| Aristoteles | Aethera: nec quicq̄ terrenæ factis habentē. At uero Aristoteles in libris quos de cælo composuit dixit aethera pro cælo ponendum esse: ita ut dicat uocabulum ipsum ex æei quod est semper & œeo quod est curro componi: quasi perpetuam uolubilitatem indicet. Iuxta quod etiam Ouidius ait ad Cæsare Sic habites terras & te desyderet aether: hoc est cælum. Aethra cum æ diphthongo & th aspirato scribitur: nā ab aethere deriuat: & apud nos fulgorē aetheris hoc est cæli indicat. Virgilius libro æneidos tertio. | |
| Ouidius | Nam neq̄ erant aethere ignes: nec lucidus aethra | |
| Virgilius | | |
| Tortellius | Syderea polus fuit Thefei mater. Aliam eodem nomine scribit Tortellius filiam fuisse Pitthei Comitē & consiliū Helenæ: Et inducit Ouidium in epistola ad Parim dicentem. Cætera per socias Clymenen Aethramq; loquamur: Quæ mihi sunt comites cōsiliūq; duæ. Verum Tortellius fallitur: nec homerum in tertio iliados quem etiam in huius rei testimonium iducit recte intelligit. Nam Aethra Pitthei filia eadem est quæ & mater Thefei. | |
| Ouidius | Vnde Ariadne apud Ouidium Thefeo obiecit dicens. Nec pater Aegeus est: nec tu es pittheidos Aethre Filius. | |
| Priscianus Marcellus Tullius | Ango angis facit in supino anctum: ac etiam (ut quidam uolunt) anxum. Nam teste Prisciano anxus participium pro anctus nonnulli protulerunt. Anxietas & anxitudo in uno significato accipi possunt: ut scribit Marcellus. Tullius de republica libro secundo. Quartaq; anxitudo prona ad luctum & mærens semper ipsa se sollicitans. | Ango Anxietas Anxitudo Angiportus Angiportū |
| Plinius Seruius Terentius Terentius Festus Priscianus | Angiportus quarti ordinis & hoc angiportum declinari potest testibus Plinio libro primo artis grāmaticæ & serui Terentius in adelphis. Id quidem angiportum non est peruium. Idem in phormione. Sed hinc cōcedam uos transire in angiportum hunc proximum. Iter est compendiarium in oppido ut scribit Festus. Anguis masculini generis est teste Prisciano dicente Virgilio. | |

- Virgilius Valerius Frigidus (o pueri fugite hinc) latet anguis i hærba. **Quin** etiam sceminini generis comperitur. Valerius Maximus libro primo. L. Sylla consul sociali bello cum in agro Nolano ante pretorium imolaret subito ab una parte aræ prolapsam anguem prospexit: quia uisa posthumii haruspicias hortatu contuuo exercitum i expeditione eduxit: ac fortissima castra Sânitû cepit. Anguis format per diminutione anguiculus. Nam (ut dicit Priscianus) Anguilla diminutium nō etetli formâ diminutiua habere uideat. Tullius de finibus libro quinto. Serpere anguiculos natate anaticulos uolare merulas cornibus uti uidemus boues: nepas aculeis: sua deniq; cuiq; naturâ esse adiuuedum ducem Aquarum proprie angues sunt ut scribit Seruius.
- Priscianus Tullius Anapius cum i post p tetrasyllaba dictio a Solino ponitur. fluuus est Siciliae qui ab Ouidio Anapus scribitur. Ait enim libro secundo de ponto. Quaq; suis Cyanen miscet Anapus aquis. Idem libro fastorum quarto. Præterit & Cyanê & fontes lenis anapi. hic etiam anapis quandoq; uocatur. Vnde Cyane pserpinæ comes apud eundem Ouidiû loquedo Plutôi libro. v. Metamorphoseos ait & me dilexit Anapis.
- Seruius Solinus Ouidius Anapius cum i post p tetrasyllaba dictio a Solino ponitur. fluuus est Siciliae qui ab Ouidio Anapus scribitur. Ait enim libro secundo de ponto. Quaq; suis Cyanen miscet Anapus aquis. Idem libro fastorum quarto. Præterit & Cyanê & fontes lenis anapi. hic etiam anapis quandoq; uocatur. Vnde Cyane pserpinæ comes apud eundem Ouidiû loquedo Plutôi libro. v. Metamorphoseos ait & me dilexit Anapis.
- Ouidius Ouidius Anapius cum i post p tetrasyllaba dictio a Solino ponitur. fluuus est Siciliae qui ab Ouidio Anapus scribitur. Ait enim libro secundo de ponto. Quaq; suis Cyanen miscet Anapus aquis. Idem libro fastorum quarto. Præterit & Cyanê & fontes lenis anapi. hic etiam anapis quandoq; uocatur. Vnde Cyane pserpinæ comes apud eundem Ouidiû loquedo Plutôi libro. v. Metamorphoseos ait & me dilexit Anapis.
- Seruius Vgutio Amygdala cum y græco scribitur. & a nostris nux longa dicitur teste Seruio super primum georgicorum. fructus arboris ab Vgutione Amygdalus masculini amygdala sceminini amygdalum neutri generis dicitur. Arbor autem hæc amygdalus declinat. Vnde Hieronymus in ecclesiaste capitulo. xii. ait. Amygdalus florebit impinguabitur locusta discipabitur capparitis. p fructum idem Hieronymus in libro numerorum capitulo. xvii. Qui foliis dilatatis in amygdalas deformati sunt.
- Hieronymus Hieronymus Amygdalus cum y græco scribitur. & a nostris nux longa dicitur teste Seruio super primum georgicorum. fructus arboris ab Vgutione Amygdalus masculini amygdala sceminini amygdalum neutri generis dicitur. Arbor autem hæc amygdalus declinat. Vnde Hieronymus in ecclesiaste capitulo. xii. ait. Amygdalus florebit impinguabitur locusta discipabitur capparitis. p fructum idem Hieronymus in libro numerorum capitulo. xvii. Qui foliis dilatatis in amygdalas deformati sunt.
- Stadius Amyclæ pluribus tantum numeri cum y græco & c exili scribitur. Vrbs fuit Laconia: de qua libro primo achilleidos meminit Stadius dicens. Soluerat Oebalio classem de littore pastor Dardanus incautas blandè populatus Amyclas. Alia hoc nomine uocata fuit in Italia urbs inter Caietam & Tharachynam constituta: quæ teste Seruio super librum decimum, æneidos a Laconibus qui comites Castoris fuerat & polucis constructa fuit. Que deinde tacèdo perit ut dixit Lucilius: & Virgilius retigit libro præfato quom dixit. tacitis regnauit Amyclis. Quod sane p hunc modum fuisse fertur. Ciues eius urbis cum pythagoream sectam a cæde animalium obseruarent & ex uicinis paludibus natos serpentes occidere nefas putarent ab iisdem interempti sunt. Quam sententiâ Plinius libro. quinto naturalis historiae his uerbis confirmare uidetur quom ait. Iuxta Tarachynâ fuere Amyclæ a serpentibus deletæ. Sed tacitas dixit Amyclas Virgilius: hoc est pythagoreas: quia taciturnitatem pythagoras primum discipulis p quinquenniû indicebat. Alii aliter exponunt. Cum. n. (aiunt) frequenter nuntiarètur hostes & inani terrore ciuitas quassaretur: lata lege cautum est ne qs unq; hostis nunciaret aduentû. Postea uero cum hostis nullo nuntiate ueniret: ex improviso ciuitas capta est. Vnde tacitæ dictæ sunt: quia silentio perierunt. hinc est quod ait Lucilius. Mihi necesse est loqui. Nam scio Amyclas tacèdo perisse. Amyclas eadem scriptura nauta fuit pauperrimus in epiro: cuius meminit Lucanus libro quinto. Et facit i genitio Amyclatis uel Amyclæ. Amyclon etiam cum y græco: ciuitas fuit pæoniae seu Macedoniae.
- Lucilius Amyclæ Amyclas Amyclon
- Lucanus Apex proprie teste Seruio dicitur in summo flaminis pileo uirga: cuius extremitate modica lana est: & interdum summitas pilei intelligitur. Virgilius libro æneidos secundo. Ecce leuis summo de uertice uisus Iuli Fundere lumen apex. Ab apice fit diminutiue apiculum dicente Pompeo. Apiculum filum quo flamines uelatum apicè gerunt. Vgutio dicit q; apex format diminutiue apiculus. Apices itè pro litteris ponuntur. Apes & Apis in recto teste Prisciano declinari potest. Ouidius libro metamorphoseos. xiiii. Non apis inde tulit collectos sedula flores. Nam si apes dixisset uersus stare
- Apex Apiculum Apiculus Apes Apis Apicula b
- Poponius Vgutio Priscianus Ouidius

| | | |
|--|---|---|
| Iuuenalis Ovidius Vgutio | non posset. & facit in genitiuo plurali apum: ac etiam apium. Iuuenalis. Exa menq; apium longa confederit uua. Ouidius libro metamorphoseos. xv. Meliferarum apium sine membris corpora nasci. Apes uel apis in recto per diminutionem format apicula. Vgutio autem uult q; ab ea quæ est apes in recto formetur apacula (quod nusq; legitur) ab apis apicula. Nec tamen intelligit Vgutio q; etiam a terminatis in es fiat in aliquibus dictionibus diminutuum in icula: in aliquibus secundum regulam in ecula: ut apes apicula: sedes fedicula: cædes cædicula: ædes ædicula: fides fidicula (de quibus duobus postremis alibi differemus) nubes nubecula: nulpes uulpecula. Terminata in is feminina formant diminutuum in icula: ut cratis craticula: cutis cuticula: securis securicula. Apis masculini generis dicitur lingua Aegyptia bos. Et producit primâ syllabam. Lucanus. Et facer in cineres Magni maclabitur apis. Et facit in genitiuo apis uel apidis. Apium cum unico p scribitur: nam primâ corripit syllabam. Columella libro. xi. | Apecula Apis Apium Apia |
| Lucanus Columella Herodotus | Nunc apio uiridi crispetur florida tellus. Genus est hærbæ. Apia cum unico p dicitur a Scytis terra teste Herodoto libro quarto. | |
| Demosthenes | Artemisius cū t exili & i latino utrobique & unico scribitur. Mons est Arcadiae teste Plinio libro quarto naturalis historiae. Artemisium (ut ostendit Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte) promontorium est Euboeæ. Artemisiū item Hyperides simulacrum appellant: quin & apud Macedonæ mensis maius artemisius dicitur. Artemisia uxor fuit Mausoli teste Herodoto libro Historiarum septimo. Artemisia item herba quædam est: quâ Plinius esse Ambrosiam credit. Idem uidetur sentire Dioscorides quom ait. Ambrosia quâ multi artemisiam dicunt plurimas in fructice detinet urigas palmis tribus. De hac Ouidius libro primo de ponto. | Artemisius Artemisiū Artemisia Ambrosia |
| Herodotus Plinius Dioscorides Ouidius | Nectar & ambrosiam latices epulasq; deorum Det mihi formosa grata iuuenta manu. | |
| Priscianus Horatius | Alexander & Alexandrus in recto declinari potest: sicut Euâder Euâdrus: Thersander Tersandrus: Menâder Menâdrus: fuit Philippi Macedonis filius. Alexandria cum i in penultima syllaba & Alexandria cum e teste Prisciâ & scribi & efferi potest. Horatius libro quarto carminum. | Alexander Alexâdrus Alexandria Alexâdrea Alexandri nus |
| Propertius | Nam tibi quo die portus Alexandria | |
| Curtius Iustinus Solinus Ptolemæus | Supplex & uacua patescit aulam. Propertius. Noxia Alexandria dolis aptissima tellus. Fuit trium urbium nomē ab Alexandria constructarum testibus Curtio & Iustino: quarum una fuit in Aegypto non longe a nili hostio. ut dixit Solinus: alia i Asia: alia i Scythia sup Tanaim. Alias plures urbes eiusdem nominis apud Ptolemæum inveni. Quarum una est in Syria iuxta Ißum fluiuium: alia in Carmania: duplex in Sogdiana provincia: alia in Aria: alia in Aegæo pelago phrygiæ minoris: alia i Arachosia. Quædam etiam insula persidi adiacēs Alexandria est uocata: ut idem Ptolemæus scribit: quæ (ut ait) etiam Aracia cognominata est. Alia eodem nomine urbs est in Luguria sub dictione Mediolanensis principis. Et ab alexâdria fit Alexandrinus: ab Alexadrea uero Alexandrus formatur: uel forte Alexandrenus: sicut a Nicea Nicenus: ab Antiochea Antiochenus. | Alexandri nus Alexâdreus Alexandre nus |
| Vgutio Iuuenalis | Aliptes cum unico l & i latino scribitur: & dici potest unctor. Is enim erat cuius curæ tradebantur qui in sacris certaminibus purgarent: dictus ἀπὸ τοῦ ἀλειψέειν: id est ab unguendo: nō autē ab alo alis: ut somniauit Vgutio Iuuenalis satyra quarta. | Aliptes |
| Georgius | Grammaticus rhætor geometra pictor aliptes. Nec hoc in loco dici potest geometres: ut legendum putat Georgius. Non enim tertius pes dactylus est) ut scandit ipse Georgius (neq; quartus spondeus: sed torgæ spondeus è ometra dactylus. Nam apud græcos cum ε in prima & ω magno in secunda syllaba scribitur: siue cum α diphthongo in prima: ut est apud Homerum in. xi. odyssæ. εἶδ' οὐ καὶ τὴ τὸν γαῖης ἐρικυδέος ὕιοι. Theocritus edyllio primo εἶς τὸ κατὰ τὸ τοῦτο γέωλοφοῦν τὴ μύρικαι. Unde apud Iuuenalē | |
| Homerus Theocritus | | |

gæometra legendum est cum æ diphthongo in prima.

Allophylus cum duplicato l & y græco sequente unico l scribitur: & dici potest alienigena. Nam componitur ex ἄλλο quod est aliud & φῦλον genus. Neque a philo qui est amicus descendit ut Vgutio somniauit. φίλος enim cum in latino quom amicum significat apud græcos scribitur: que tamen littera ab illis iota dicitur: & habet primam syllabam correptam: ut Pamphilus. φῦλον autem genus cum y græco scribitur: & primam syllabam producit: ut Pamphylia. Memini tamē certo apud quendam auctorem metricum non magnæ auctoritatis legere Allophylus phy syllaba correpta: & (ut puto) ipse est petrus Riga in aurora sic dicens.

Crine que allophylis hostibus ille datur.

- | | | |
|------------|--|--|
| Pompeus | Agea cum unico g scribitur. uia est in nauis dicta auctore Pompeo que in ea maxima que res agi soleat. Ennius. | Agea |
| Ennius | Multa foro ponens agea que longa repletur. Agyia cum unico g & y græco in secunda syllaba sequente in latino scribitur: & apud nos uia transfert. & ab agyia Agyicus A pollo cognominatus est: quia in uis publicis Apollini sacrificare consueuerant ut Acron & Porphyrio scribitur super quartum librum carminum Horatii. Horatius libro præfato. | Agyia Agyicus Aegæa Aegæ |
| Acron | Dauniæ defende decus camenæ. | Aegæ |
| Porphyrio | Leuis Agyieu. Aegæa cum æ diphthongo in prima & media syllaba nomen est duarum urbium ut scribit Ptolemæus: quarum una est in Emathia: alia in Mauritania Cæsariensi. Aegæ pluralis raturum numeri cum æ diphthongo in utraque syllaba uel Aegæ huius æges urbs fuit Macedonia teste Herodoto. Ptolemæus dicit Aegæ urbem esse Ciliciæ extremam: & eiusdem nominis insula in mari Aegæo. de urbe Ciliciæ (ut puto) intellexit Lucanus libro tertio quom dixit. | Aegeus Aegæus Aegæon Aegon Aegos |
| Prolemeus | Mallos & extremæ resonant naualibus Aegæ: etsi de insula illum intellexisse dixerit commentator. Aegæ etiam uocata fuit Amazonum quædam regina Aegæus cum æ diphthongo in prima & eius diphthongo in secunda syllaba disyllaba dictio. Thesei pater fuit de quo Catullus. | Egea Egogæ Egon Egogæ Acas |
| Herodotus | Linquetem gnatum uentis cum crederet Aegæus: ab hoc Aegæo Aegæum mare quidam cognominatum dicunt. Quod si uerum est Aegæus aegæa aegæum cum æ diphthongo in prima duntaxat syllaba scribi debet. Plinius uero a scopulo quodam inter Tenedon & chion insulas confurgente atque capræ effugiem detinente quam Græci ἀίγα uocant nomen assumplisse asserit. Alii (ut Festus scribit) ab Aegæ regina Amazonum quæ in illo periit cognominari uolunt. Et sic siue ἀίγα capræ siue ab Aegæ regina dicatur cum æ diphthongo in prima & secunda syllaba Aegæus scribi potest Lucanus libro primo. | |
| Lucanus | Ionium Aegæo frangat mare. Horatius in epistolis. | |
| Virgilius | Idcirco nauem trans Aegæum mare uendas: Aegæo cum æ diphthongo in prima & secunda syllaba nomen fuit proprium gigantis: qui apertis centum habuisse brachia describitur dicente uirgilio libro æneidos decimo. | |
| Theocritus | Aegæon qualis dicunt cum brachia centum. Aegon cum æ diphthongo in prima syllaba nomen fuit proprium pastoris teste Theocrito: quo uidelicet nomine Virgilius usus est dicens. | |
| Virgilius | Non uerum Aegonis nuper mihi tradidit Aegon. est etiam Aegon eadem scriptura Lemni insulæ promontorium ut dicit Lactantius grammaticus: & a Papinio pro mari Aegæo ponitur quom ait libro thæbaidos quinto. quas spumifer assilit Aegon. Aegon cum æ diphthongo. fluuius est Thraciæ. Ego absque diphthongo pronomine est græcæ linguæ communis: quo etiam uerbo nos utimur. Quod quidem ab Atticis egogæ a doricis autem egō dicitur & ego ne. Acas cum æ diphthongo etiam scribitur teste Apuleio. fluuius est Epiri fluenens ad occasum in pelagus Adriaticum Apolloniam uersus teste Strabone libro sexto & septimo: quem tamē in Ionium fluere scripsit Lucanus quom dixit libro sexto. | |
| Lactantius | | |
| Papinius | | |
| Apuleius | | |
| Strabo | | |
| Lucanus | | |

| | | |
|------------|---|------------------------------------|
| | Purus in occasus parui sed gurgitis Aeas: Ionio fluit inde mari. Et facit in genituo Aeantis. | |
| Ouidius | Aegina cum æ diphthōgo & i latino scribitur. Filia fuit Afopi regis Boeciae a Ioue in specie ignis grauidata teste Ouidio libro metamorphoseos sexto. | Aegina Agina |
| Statius | de qua Statius libro thabaidos septimo meminit dicens. | |
| Ptolemæus | Si modo placuit foelix Aegina tonantem. Et etiam Aegina in insula Peloponneso adiacēs teste Ptolemæo: & eiusdem nominis urbs in ea ab Aegina Afopi filia cognominata: quæ antea Enopia uocabatur dicte Ouidio libro metamorphoseos septimo. | Angia |
| Ouidius | Enopiam ueteres appellauerunt: sed ipse. | |
| Pompeius | Aecus Aeginam genericis nomine dixit. Agina ea est qua inferitur scapus trutinæ: id est in quo foramine trutina se uertit ut scribit Pompeius. | |
| Festus | Angina faucium dolor siue inflatio dicitur teste eodem Festo. | |
| Macer | Macer de uiribus herbarū. Subuenit angina mellis uinoque iugata. hæc a Græcis σμαγγη dicitur latine synanche transfertur. | |
| Plinius | Aethiops cū æ diphthongo & th aspirato & i latino scribitur. Fuit teste Plinio libro. vi. naturalis historiae Vulcani filius a se Aethiopiā omnem cui præfuit denominas. Et ab Aethiopia fit Aethiops & Aethiopus teste Seruio supra librum septimum æneidos. Comperitur & in fœminino genere Aethiopia. | Aethiops Aethiopus Aethiopia |
| Seruius | Nec a Chus filio Cham quod hæbraice aethiops interpretatur Aethiops dicitur ut Vgutio sonauit: sed cū qd ē cremo & ὄψ aspectus d'cedit. Duæ aut sunt Aethiopiæ teste Seruio: una circa ortū solis: alia circa solis occasū in Mauritania. | |
| Vgutio | Antistes cōis generis est: cū fœmininum habeat antistita. Ouidius libro metamorphoseos. xiii. | Antistes Antistita |
| Ouidius | Combiberat tractaque comis antistita phœbi. i. sacerdos uel sacrificula. | |
| Gellius | Antidotum neutro genere & antidotus fœminino declinari potest. Gellius libro. xiiii. noctium actiarū de anatibus loquēs ait. huius regis antidotus celebratissima est: quæ mithridates uocatur. Optimum est contra uenena remedium. Et dici potest ex contrario datū. Nam contraria cōtrariis curantur. | Antidorū Antidotus |
| Marcellus | Animus est (ut tradit Marcellus) quo sapimus: anima uero qua uiuimus. Vnde Accius in Epigone ait sapimus animo: fruimur anima. Nonnunquam & pro corpore anima ponitur: ut est apud Virgilium libro æneidos nono. | Animus Anima |
| Accius | Itē (ait) egregias animas: quæ sanguine nobis. | |
| Virgilius | Hanc patriā pepere suo. in quo est etiā nouū: quæ patriam posuit pro regione uel terra cum proprie patria urbs aparentū sit. Quādoque etiā pro habitu uel odore aia accipitur. Virgilius georgicorum secundo. animas & olentia Medi Ora fouent illo: & senibus medicantur anhelis. | |
| Plautus | Plautus in asinaria. An foetet anima tue uxori? Anima item aqua intelligitur. Plautus in Amphitryone. Nā ego illi putco si occæpso animam omnem intertraxero. Rursus anima & p uento capitur. Lucretius libro quinto. | |
| Lucretius | Aurarumque leues animæ calidiq; uapores. Plautus in asinaria. Nec quid animæ emittat dormiens. anima & pro aere usurpatur. Virgilius in bucolicis. | |
| Plautus | Namque canebat uti magnum per inane coacta | |
| Virgilius | Semina tetraurūque aiaque marisque fuissent. Aia teste Valerio Probo facit in dati uo plurali & ablatiuo aiabus. Vnde Hieronymus i libro Iosue capitulo. viii. ait. Timuimus ergo ualde: & puidimus aiabus nostris uestro terrore cōpulsū Laurētius autē libro elegiarū pmo dicit quod facit animis. Nā & Cicero ad uxorē & filiā scribēs duabus animis suis dixit. & (ut tradit i epitome Priscianus) cū animus cōposita secūda & tertia declinatiōe declinari possūt: ut magnāim ⁹ / pusillāim ⁹ / exanimus / semiāim ⁹ / ināim ⁹ / unāim ⁹ / æquāim ⁹ / lōganim ⁹ . | |
| Probas | Apiscor & adipiscor in uno significato usurpant auctores: ut Festus testatur & Nonius Manilius libro tertio Rebus apiscēdis labor est qui continet omnes Votorum effectus. Lucretius libro primo. | Apiscor Adipiscor |
| Hierōymus | Nec ratiōe animi quā quisque posset apisci. Lucillius libro. xxvi. ut ego effugiam quod te imprimis cupere apisci intelligo. Apiscor facit in supino aptum: Adipiscor | |
| Laurentius | | |
| Cicero | | |
| Priscianus | | |
| Festus | | |
| Nonius | | |
| Manilius | | |
| Lucretius | | |
| Lucillius | | |

Festus piscor adeptum. Festus. Aptus cum in propria significatione intelligatur/poni tamē solet p adeptus: ut apisci pro adipisci. hæc ille. aptum item significat necessarium. Tullius de finibus libro tertio. Itaq; natura sumus apti ad totius consilia civitatis. Rursus aptum connexum dicitur & colligatum. Virgilius georgicorum tertio. ipsos e torquibus aptos lunge pares. Aptum compositum & paratum. Virgilius libro æneidos tertio. Interea classem velis aptare iubebat Anchises. Idem libro æneidos decimo. proiecto dum pede læuo Aptat se pugna. Priscianus tamen. dicit Adipiscor uerbum commune esse. Crispus Arguo facit in supino argutum. participiū tamē futuri tēporis Crispus in iturus protulit. cum libro historiarum secundo dixit. Quos aduersum multi ex Bithynia uolentes occurrere. falsum filium arguituri. Quod etiam Priscianus ipse annotauit. Nam quædam comperiuntur uerba in utum supinū formantia. quorum participia futuri temporis in iturus desinunt. uerbaliq; in itio terminantur. ut argutum arguiturus arguitio: tutum tuiturus tuitio: sputū spuiturus spuitio: plutum pluiturus pluitio. Argutum significat maliciosum: unde argutiæ dicte sunt. Argutum item canorum stridulum uel sonorū. Virgilius in bucolicis. Forte sub arguta cōsederat ilice daphnis. Idem libro æneidos septimo. Arguto tenuis percurrens pectine tælas. Rursus argutum breue Virgilius georgicorum. iii. Argutumq; caput breuis alius obesaq; terga. Probus super quartam eglogam Virgilio dicit quod argutus ab argo naue. quæ a celeritate dicta est. ducitur: ut arguta hirundo: & arguti homines. qui multum & celeriter loquuntur. Ab argutum supino fit argutor deponens uerbum. teste Nonio. Nouiū inducente dicentem. Quando ad ludos uenit. alii cum tacerent. totum diem argutari quasi cicada: id est loquaciter proloquitur. Et fortassis in hoc significatio ab eo quod est argutum ab argo naue. argutor formatur. Est etiam argutari subilire. ut interpretatur idem Nonius illud Titinii. Terra hæc est noua: qua tu solitus argutari pedibus cretam dum compescis. uestimenta q; leuas. Vgutio declinat etiam arguto argutas. argumen & argumentum in uno significato accipi possunt. Inde argumentor formatur deponēs uerbum: qd tamen Priscianus dicit esse commune.

Artocreas huius artocreae masculini generis cum t & c exilibus scribitur. genus edulii Insubribus notissimum. Persius satyra ultyma. artocreaq; popello. Largior. Sunt tamen qui & hæc artocrea feminino genere declinari uolūt.

Arrhabo cum duplicato r secundo aspirato scribitur. Varro de lingua. latina. Arrhabo sic dicta ut relicuum reddatur. hoc uerbū a græco ἀρραβῶν. hæc ille Terrentius comœdia tertia. Ea relicta arrhaboni est. hæc & arrha a nōnullis dicitur: quæ (ut puto) ab arrhabone dicta est: & ideo cum aspiratione post secundum r ipse scripserim. Ara pro altari cum unico r scribitur. Neq; ab aro aras: uel ardeo. deriuatur. ut somniabundus tradit Vgutio: sed ab ansa: mutatis litteris. testibus Varrone rerum diuinarū libro. v. & Macrobio dicta est. At uero Seruius græcum uult esse uocabulū: precēq; significare. Vnde κατὰ τὰ ἱερά iprecatio dicitur. Est etiā Ara ciuitas foelicis Arabiae regia. teste Ptolemæo: & eiusdem nominis insula eidē Arabiae adiacens. ut idem Ptolemæus ostendit. hara autem pro porcorum stabulo cum aspiratione in itio teste Apuleio scribitur: ut scilicet ab ara pro altari discernatur. hara item eadē scriptura. genus est auis: a qua aruspex teste Seruio. & hariolus descendit: ut in dictionibus in initio aspiratis differemus. Idq; notandū est. qd ara altare primā producit sylabam: hara uero auis. siue porcorum stabulum. primam corripit.

Arabus cum unico r scribitur. Fuit Apolinis filius teste Plinio libro secūdo naturalis historiae. Arabia cum unico r triplex est. ut Ptolemæus ostendit: una foelix: alia petraea: alia deserta. Et ab Arabia fit Arabs. & Arabus. teste Seruio super librum septimo æneidos: ac etiā Arabicus & Arabius. Virgilius libro præfato.

Arguo
Argutus
Argutor
Arguto
Argumen
Argumētū
Argumtor

Artocreas
Artocrea
Arrhabo
Arrha
Ara
Hara
Haruspex
Hariolus

Arabus
Arabia
Arabs
Arabus
Arabicus

| | | |
|------------|---|-----------|
| Priscianus | Hyrcanisue/arabisue parant. Priscianus in perihegesi. | Arabius |
| Priscianus | Non Arabis similes opulentis scilicet æqua. Nonnunq̄ Arrabia cum duplica to r scribitur: ut p̄ma syllaba positione produci possit. Priscianus i pihegesi. | Arrabia |
| Propertius | Arrabii cernes extremi littora ponti. Propertius. | Arrabicus |
| Propertius | Nec si qua Arrabio lucet bombyce puella. Idem. | Arrabius |
| Ptolemæus | Et donus intactæ te tremit Arrabiæ. Arabis cum unico r/fluuius est prouitiæ drangianæ: qui & per Gedrosiam fluit: ut ostendit Ptolemeus | |
| Virgilius | Arbor & arbos in recto declinari potest. Virgilius in georgicis. Herculæq; arbos umbrosa coronæ. Idem in bucolicis | Arbor |
| Agrætius | Et nunc omnis ager nunc omnis parturit arbos. Arbor & Arbos hoc distat: | Arbos |
| Vgutio | q; (ut tradit Agrætius in caprum) arbor omne lignum est: arbos non nisi fru ctifera. Arbos format per diminutionē arbuscula. Vgutio dicit q; facit arbu cula absq; f. | Arbuscula |
| Gellius | Arbustum arbor est nouella: quod & arboretū dicitur: teste Gelio libro. xiii. noctium atticarum. | Arbucula |
| Virgilius | Arbutus foeminini generis arboris est genus: de qua Virgilius in bucolicis. hu mor dulce fatis depulsis arbutus hædis. huius fructus arbutū dicitur. Sunt aut arbuta rubra poma siluestria: ut scribit Seruius. Virgilius libro georgicorum | Arbustum |
| Seruius | p̄mo. cum iam glâdes atq; arbuta sacre Deficerent siluæ. phocas p̄ arbore & clinat singulari numero hæc arbutus: plurari uero hæc arbuta neutro gene. | Arboretū |
| Virgilius | Quod tñ Horatius foeminino genere protulit: cum dixit in p̄mo carminum. Impune tutum per nemus arbutos | Arbutus |
| Horatius | Quærun latentes. | Arbutum |
| Marcellus | Aridus & per syncopam aridus: teste Marcello enunciari potest. Vnde & Lucil | Auidus |
| Lucilius | lium refert dixisse libro. xxvi. Ardum miserinum atq; in foelix signum/sam bucum uocant. Aridum proprie (ut scribit Festus) est quod naturalē humo rem amisit Virgilius libro æneidos primo. atq; arida circum Nutrimenta de | Ardus |
| Festus | dit. Aridum item purum & lucidum dicitur: ut est apud Plautum in rudente: | Ariditas |
| Virgilius | argento arido Marcello interpretante. Rursus aridū horificum siue acutum | Aretudo |
| Plautus | significat. Virgilius georgicorum primo. & aridus altis montibus audiri fra gor. Inde deriuatur ariditas: idem significans quod & aretudo teste Nonio. | |
| Marcellus | Varro de lingua latina. Quod p̄ hos natura frigori miscet calorem: atq; hu morum aretudinem. | |
| Virgilius | Armus humerus cum brachio appellatur. Arma pluralis tantum numeri ab | Armus |
| Nonius | armo dicta sunt auctore Pompeio: uel ab arcendo: quod scilicet armis hostē | Arma |
| Varro | arceamus: ut tradit Varro de lingua latina. Cum arma composita secunda & tertia declinatione declinari possunt: ut inermis/exermus. | |
| Pompeius | Armilla foeminini generis cū duplicato l scribit. Ornamentū quoddā est ex | Armilla |
| Varro | auro: quod uiri militares ab imperatoribus donati gerebant. dicta est autem | Armillum |
| Festus | armilla (ut existimat Festus) ab armo: q; scilicet antiqui Humeros cum brachi is armos uocabant. hoc armillum etiam cum duplicato l genus est uasis uina rii ab armo d ductum. | |
| Festus | Armentum pecus est (ut scribit Festus) idoneum ad opus armorum & hæc ar | Armentum |
| Ennius | menta foeminino genere Ennius eodem nomine referente Festo protulit. | Armenta |
| Hieronymus | Ardeo ardes secunda coniugatione & ardo ardis tertia: declinari potest Hiero nymus in Ioanne capitulo. xv. Si quis in me non maserit: mittetur foras sicut | Ardeo |
| Virgilius | palmes: & ardet. Et colligent eum: & in ignem mittent: & ardet pro arde bit: est autem ardere ignescere concremari. Virgilius libro æneidos quinto. | Ardo |
| Virgilius | Namq; uolas liquidis i nubibus arsit arūdo. Ardere festinare. Virgilius libro æneidos primo. | |
| Virgilius | Instant ardentes Tirii: pars ducere muros: id est festinantes: ut dicit Marcellus quod & prudentes nonnulli exponunt. Ardere fulgorem seu splendore emit tere. Virgilius libro æneidos quarto. | |
| Virgilius | Tyriog; ardebat murice lana. | |

| | | |
|------------|---|--------------------------------------|
| | Ardere dolere irasci. Virgilius libro Æneidos decimo. Proxima queq; metit gladio: latumq; per agmen | |
| Virgilius | Ardens limitem agit ferro: te Turne superbum | |
| Virgilius | Cæde noua quærens. ardere ardentem amare. Virgilius in bucolicis. Coridon ardebat Alexim: ubi placet q; in uno significato ardeo ablatiuo iū | |
| Seruius | gitur: in alio accusatiuo. Quod & Seruius tradit sup librū p̄mum Æneidos. | |
| Virgilius | Argiripa cum i latino utrobique & unico p̄ scribitur: cum penultimam cor ripi at syllabam. Virgilius libro Æneidos tertio. | Argiripa |
| Seruius | Ille urbem Argiripam patriæ cognomic gentis. Opidum est Apuliæ: Quod (ut scribit Seruius) antea Argoripum uocabatur: quin & Argos Hippium te | Argoripū Argos Hippium |
| Virgilius | ste eodem Seruio sup librum. xi. Æneidos: quod corrupto uocabulo Arpos | Arpos |
| Virgilius | rursum dictum est: necnon & Arpi plurari tantū numero. Virgilius libro Æne | Arpi |
| Virgilius | idos. x. que causa attraxerit Arpos. Idem libro præfato. Atq; iterum in Teucros Actolis surget ab Arpis. Idem in. xi. Non erit auxilio nobis Actolus: & Arpi. | |
| Salustius | Arbiter secundi ordinis est: ut ē apud Salustium: procul arbitris omnibus amo | Arbiter |
| Priscianus | tis. Sed & tertia declinatione declinari potest: teste Prisciano. Et habet foemī | Arbitra |
| Horatius | ninum arbitra. Horatius in epodo. o rebus meis Non infideles arbitra. | |
| Priscianus | Arbitror deponens uerbum est: quod tamē Priscianus tradit esse cōmune Cœ | Arbitror |
| Coelius | lium nihilominus inducens dicentem. Ex scriptis eorum qui ueri arbitrantur | Arbitro |
| Nonius | Veteres etiam teste Nonio arbitro protulerē. unde Plautus in Stichō ait. Pro | |
| Plautus | biores non arbitrabunt: si probis naraueris. | |
| Phocas | Astu indeclinabile neutri generis: & hic astus huius astus declinari potest: teste | Astu |
| Pedianus | Phoca. huius origo auctoribus Pædiāo Festo Donato ab αστυ græce urbe | Astus |
| Festus | deducitur: i qua qui assidue uersati sunt: cauti atq; astuti esse uidentur. Terenti | Austita |
| Donatus | us. an i Astu uenit: i. in urbē. αστυ. n. græce: urbs latine. Papinius i achileide. | Asta |
| Papinius | Tandem detecti timidæ nereidos astus. A pœteris pōitur pro astutia. Asta urbs | Astæa |
| Ptolemæus | est Tuditanorum in hispania teste Ptolemæo. Aliam eodem nomine scribit | |
| Ptolemæus | Ptolemæus esse urbem drangianæ prouinciæ: Aliam liguriæ in Italia. Astæa | |
| Ptolemæus | insula est Gedrosiæ adiacens: ut idem Ptolemæus ostendit. | |
| Lucanus | Asylum cum unico s̄ & unico l̄ & y græco scribitur. Locuserat confugii. Luca | Asylum Asilus Asilas Axilus |
| Virgilius | nus libro primo. Tunc erat exiguum dominos commisit Asylum. Virgilius libro octauo. Hinc lucum ingentem: quem Romulus acer asylum. Asylus cum unico s̄ & | |
| Tortellius | unico l̄ & i latino a Tortelio scribi præcipitur. Sūt tamē qui cum duplicato l̄ scribi uolūt. Volatile paruum est: quod alius nominibus cæstrus tabanus mus | |
| Virgilius | co uocatur. Virgilius georgicorum. iii. Plurimus Alburnum uolitans cui nomen asilo. Asilas eadem scriptura a Tor | |
| Tortellius | telio scribitur. proprium fuit mulieris nomen: cuius meminit Virgilius libro | |
| Virgilius | Æneidos nono dicens Corynæum sternit Asilas. Idem libro decimo. Princeps | |
| Virgilius | turmas inducit Asilas. Axylus cum y græco & unico l̄ scribitur. Fuit uir Phry | |
| Gellius | gius a Diomede in bello Troiano occisus. Acerbitudo & acerbitas i uno significato accipi possūt: teste Gellio libro. xiii. | Acerbitudo Acerbitas |
| Marcellus | noctium atticarum. | |
| Aphranius | Assesrix uerbale femininum ēa b assessor auctore Marcello. Aphrāius. Fratris | Assesrix |
| Hieronymus | dimittit assestricem: me sibi adesse uocat. Hieronymus libro sapientiæ capitu | Possesrix |
| Gasparinus | lo nono. da mihi sedium tuarum assestricem sapientiam. In cuius deriuatione | Expultrix |
| Vgutio | ignorans extitit Gasparinus Brito Vgutio Mammotrectus Catholicon: er | Tonstrix |
| | rauerunt. Nam Gasparinus unde assesrix descendat: prorsus ignorauit. Alii. | Tōstricula |
| | autem ab assistendo seu asserendo deduci uoluerunt: cum tamen ab asserēdo | |
| | assertrix formetur: non assesrix. Ab altero autem cum careat supino quādo | |
| | s̄. neutrale est uerbale formari non potest qñ uero transitiuum est: potius asti | |
| | tutrix secundum analogiam q̄ assesrix formari necesse ē. Verum (ut dicit Pri | |
| Priscianus | scianus) quædam deficiunt inconsonantia: ut si uelimus ab eo quod est cursor | |

| | | |
|------------|---|------------|
| Cicero | foemininum facere secundum analogiam mutatione or in rix/absonum fit i congruumq; naturæ litterarum. Vnde Cicero uolēs ab eo quod est expulſor proferre foemininum/ſ in r mutato/expulſrix formauit/quom dixit Verrina rû quinto. o uirtutis indagatrix/expulſrixq; uitiorum. | |
| Martialis | Quandoq; etiam remanente ſ interponitur t:ut ab aſſeſſor aſſeſſrix:a poſſeſſor poſſeſſrix:a tonſor tonſrix. Martialis. | |
| Cicero | Tonſrix Suburæ faucibus ſed & p̄mis. Cicero libro præfato. Regiæ uirgines ut tonſtriculæ tondebant barbam & capillum patris. | |
| Prifcianus | Anio & Anien in recto declinari poteſt teſte Prifciano. Horatius in primo car | Anio |
| Horatius | minum. Et præceps Anio atq; Taburni lucus & unda. Cato. Non minus quin | Anien |
| Cato | decim ab urbe milibus Anien abeſt fluius. Anius proprium fuit regis nomē | Anius |
| Virgilius | in Delo: cuius meminit Virgilius libro æneidos tertio. Rex Anius rex idem hominum Phœbiq; ſacerdos. | |
| Nonius | Adiuto & adiutor deponēs (ut ſcribit Nōius) ueteres ptulere. Pacuuius i Chry | Adiuto |
| Pacuuius | fide. Adiutamini & defendite. Aphranius in milite. hoc obſecro igitur agite | Adiutor |
| Aphranius | me adiutemini. | |
| Terentius | Terentius in Andria. Pamphilum ne adiutem/aut auſcultem ſeni? | |
| | Abortior deponēs uerbum eſt: quin & abortio comperitur. Hieronymus i Iob | Abortior |
| Marcellus | capitulo primo. Bos eorum concepit: & non abortiuit. ponitur nonnunq; te | Abortio |
| Festus | ſte Marcello abortior pro abortior. Vnde hic abortus huius abortus. & hoc a | Abortior |
| Nonius | bortum/ in uno ſignificato. Feſtus. Abortum mulieris dicitur/ quod non ſi tē | Abortus |
| | peſtiue ortum. Abortus idem ſignificat/ quod & aborſus: niſi q; (ut tradit No | Abortum |
| Prifcianus | nus) aborſus eſt in p̄mis mēſibus: abortus autē prope tempus pariendi. | Arboſus |
| Lucillius | Amplexor deponēs eſt uerbū: quod tamen Prifcianus tradit eſſe cōe/ Lucilliū | Amplexor |
| Cicero | iducens dicentē. Quin amplexet q; uelit/ ego non ſinam me amplectier. Cice | Amplexo |
| | ro tñ amplexo protulit/ quom pro Cluentio ait. Auctoritatē cōſoꝝ amplexa. | |
| | Abundo ex ab & undo componi manifeſtum eſt. Et iungitur ablatiuo: & non | Abundo |
| Nicolaus | nunq; genitiuo. Nicolaus in homero libro iliados. iiii. | |
| Lucillius | Ingenio ualet acri/ & fraudis abundat. Lucillius ſatyrarum. vi. | |
| | Quarum & abundemus rerum/ & quarum indigeamus. | |
| Marcellus | Aspectus huius aspectus uel aspecti teſte Marcello declinari poteſt. Vnde & | Aspectus |
| Accius | Accium inducit in Aſtynacte dicentem. Miſeritudine commouit animum ex | |
| | celfa aspecti dignitas. | |
| Cicero | Alabaſter maſculino genere/ & alabaſtrū neutro/ declinari poteſt. Cicero Aca | Alabaſter |
| Marcialis | dæmico q; ſecūdo. Quibus eſt alabaſter plenus ūguēti putefcere uidet. Martia. | Alabaſtrū |
| Plinius | Quod Coſmi redolent alabaſtra/ ſociq; deorū. genus ē ualis unguētarii/ ex a | |
| | labaſtro marmore: qd' teſte Plinio libro. xxxi. & xxxvi. naturalis hitoria: per | |
| | lucidum ē/ & colorum uarietate diſtinctum. Neq; ab alce deducitur/ ut Vgu | |
| | tio ſomniauit. Alabaſtrum Item urbs eſt Aegypti teſte Ptolemæo. | |
| Ptolemæus | Adubanus & Adubanum declari poteſt. Fluius eſt: qui & Iſter & danubius/ | Adubanus |
| Festus | ſiue danubium uocatur. Feſtus. Adubanum danubium. | Adubanū |
| | Anſer apud antiquos tā foeminini quā maſculini generis fuit. Ocha dicitur. | Anſer |
| | Aucha cū ch aſpirato ſcribitur: quæ & Ocha nonnunq; efferitur: ut in dictiōibus | Aucha |
| | ab o incipientibus plenius diſceremus. | Ocha |
| Pompeius | Annus cum duplicato n ſcribitur. nec ab & u. præpoſitiōe formatur/ ut Vgutio | Annus |
| Seruius | uoluit: ſed auctore Pompeo ex græco trahit: qd' illi ἐππος dicunt. Vel (ut tra | Anulus |
| Virgilius | dit Seruius) anus dictus ē q; in ſe redeat/ quaſi anulus dicēte etiā Virgilio. | Anellus |
| Horatius | Atq; in ſua per ueſtigia uertitur annus. Anulus in alio ſignificato cum uni | Anhelus |
| | co n ab omnibus ſcribitur: cuius diminutiuum eſt anellus. Horatius ſermone | Anus |
| | xvii. ſæpe notatus. Cum tribus anellis modo læua Prifcus inani. At uero an | Anicula |
| Apuleius | helus adiectiuum cum aſpiratione in media ſyllaba/ & unico l ſcribitur. Nam | Anicilla |
| Virgilius | ab halo halas deſcendit: quod (ut Apuleo placet) cum aſpiratione annotatur. | Anus |
| | Virgilius georgicorum ſecundo. & olentia Medi | |
| | Ora fouent illo: & ſenibus medicantur anhelis. hæc Anus huius Anus cum | Anaticulus |
| | unico n ſcribitur/ cum primam corripiat ſyllabam. Antiqui tamen teſti | Anatinus |

Nonius Priscianus Cato Festus Varro Ptolemæus Martialis Cicero Vgutio Ptolemæus Pompeius Priscianus Varro Cato Apuleius Marcellus Pacuuius Lucretius Seruius Statius Virgilius Calphurnius Ptolemæus Apuleius Virgilius Cicero Horatius Pompeius Macer Catullus Hierodotus Herodotus Ptolemæus Lucanus

bus Nonio & Prisciano hæc anus huius anuis huic anu declinabant. Vnde Cato de liberis educandis ait. Eam nutricem oportet esse adulescentē. Anuis enim ut sanguis deterior sic & lac. dicta est aut anus auctore Festo uel ab an norū multitudinc: uel ex ἀν & ποῦσεν sensus uel intellectus: quasi siue sensu sit anus. Et format per diminutionē anicula & anicilla teste Varrone li. secūdo de analogia. Anus huius anj masculini generis et si primam producat syllabam cum unico tamen n scribitur: & pro nate ponitur uel secessu. est etiam Anus fluuius Calaicorum Bræcariorum ut ostendit Ptolemæus. Anas huius anatis cum unico n auis est nota. Martialis. Est anatis habes uropygium macræ. Et format diminutiue anaticulus. Cicero de finibus libro secūdo. Serpere anguiculos natate anaticulos uolare me rulas cornibus uti uidemus boues. Vgutio autem anaris pullū anatinum uo cat. Est etiā Anas hispaniæ fluuius teste Ptolemæo. Anatem etiam (ut scrip sit Pompeius) morbum anuum dicebant: sicut seniū morbum senum. Aminiculus deponens uerbum est: quod tamen Priscianus tradit esse cōmune Varronem inducens dicentem. Tribunicio auxilio adminiculati. Cato tamē de liberis educandis adminiculo protulit quom dixit. Quoad potui adminiculauit tuā uolūtātē i scribēdo. Est aut adminiculari auxiliari uel administrare Aestus cum æ diphthongo scribitur ut Apuleio placet. Et tā secunda q̄ quarta declinatione ueteres protulerunt teste Marcello pacuuium referente dicen tem in Chryside. Aesti soi te ex arido. Aestus tam maris q̄ solis ac æstiu tem poris flagrantia dicitur. Nam marinum impetum uel commotionem æstū Lucretius appellauit dicens libro quarto. Frigus ut a pluuiis calor ab sole æstus ab undis. Inde æstuo æstuas uerbum. Est aut æstuate feruere flagrare ardere. Aestiuare autem dicimus sicut hyema re: autumnare. Aestiuam namq; (ut dicit Seruius) loca sunt umbrosa: in quibus per æstatem calor uitatur solis. Statius: & umbrosi patuere æstiu Lycæi. Nonnunq̄ pro ipsis gregibus in æstiuis morantibus æstiuam ponuntur dicen te Virgilio georgicorum. iiii. Nec singula morbi. Corpora corripiunt: sed tota æstiuam repente. Aestiuum item Adiectiuum est Calphurnius egloga quinta. Frigidus æstiuus impellit noctifer horas. Aestiuam item urbs est Germaniæ teste Ptolemæo. Aestas cum æ diphthongo etiam scribitur ut idem tradit Apuleius. Alexis proprium uiri nomen facit in genitiuo Alexis uel Alexidis. Virgilius i Bucolicis. Corydō ardebat alexi. Cicero ad Atticū. Alexidis manū amabā. Abstineo regit accusatiuum uel ablatiuum a uel ab mediante: & nonnunq̄ ge nitiuum: ut est apud Horatium in quarto carminum. Mox ubi luxit satis ab stine te (dixit) irarum. Atriplex fœminino genere & hoc atriplexum declinari potest teste Pompe io. genus est hærbae contra podagram calidam ualentis dicente Macro de hærbarum uiribus. Atriplicem tritam cum nitro melle & aceto Dicunt appositam calidam sedare podagram. Alluuius huius alluuii & alluuium huius alluuii & alluuius huius alluuii i uno significato accipi possunt. Consumptio terræ dicitur ex aqua inundatiōe. Atys huius atys cum unico t exili & y græco scribitur. Fuit uir Phrygius: de quo Catullus. Super alta uectus Atys celeri rate maria. Alius eodem noie fuit Croesi Lydorum regis filius: qui teste Herodoto libro primo ab Adrasto uenando fortuito interfectus est. Athrys huius Athryis cum th aspirato & y græco scribitur. fluuius est Thraciæ in Istrum defluens teste Herodoto libro historiarum tertio. Athax huius athaxis cum th aspirato fluuius est ex pyre næo monte scaturiens & prope Narbonam fluens teste Ptolemæo: de quo Lucanus meminit libro quinto dicens. Mitis Athax Latias gaudes non ferre carinas. Atrax huius atraxis cum t exili fluuius est Aetoliæ: a quo Atraces populi cognominati sunt teste

Adminicu
lor
Adminicu
lo
Aestus
Aestuo
Aestuo
Aestua
Aestas
Alexis
Atriplex
Atriplexū
Alluuius
Alluuium
Atys
Athrys
Athax
Athos
Athos

Plinius Plinio li.iiii. naturalis historia. Atrax item urbs est pelafgiotorum in Macedonia ut Ptolemæus ostēdit. Athon huius athonis tertia scilicet declinatioe teste Seruio declinat. Ad qd̄ pbandū iducit Virgiliū li. xii. aeneidos dicentē. Quantus Athon aut quantus Eryx. Nam (ut ait) si Athos dixisset Virgilius uersus stare non posset. Sed fallitur Seruius: neq; Virgilio textum defecit: sed potius corrumpit. Omnes enim Virgilio codices hoc modo scriptū habent. Quantus Athos aut q̄tus Eryx: & optime stat uersus. Neq; enim thos syllaba breuis est (ut putat Seruius) sed longa: cum apud græcos cum ω magno quæ littera productam, efficit syllabam αωσ scribatur. Vnde apud omnes Athos scriptum legi præterq̄ apud unū Ciceronē ut infra dicemus. Seneca i Medea. Hæmonias ille contulit pestes Athos. Valerius Flaccus libro secundo. Congeminat qua primus Athos & pontus & ingens. Iuuenalis. Velificatus Athos. & facit in genitiuo Atho tertia quidem declinatioe æqualium quæ attica est. Vnde accusatiuum Atho protulit ipse Virgilius quom dixit georgicorum primo. Aut Atho aut Rhodopen. Nec hic Athon legi potest hoc modo. Aut Athon aut Rhodopen: quæ (ut diximus) αωσ cū ω magno scribitur ipsam producente syllabam. Sed Atho accusatiuum atticum protulit ut etiā libro aeneidos undecimo ait. In foribus latum Androgeo: qui accusatiuus atticus est. Quod autē dicendo Atho tho syllaba ubi ω mega ē corripitur hoc pcedit ppter seq̄ntē uocalē. ut est alibi apud eundem Virgiliū: sub Ilio alto: ubi ultima ablatiui syllaba propter sequentem uocalem breuiatur: quæ alias longa est. Genitiuum Atho posuit Apollonius quom argonauticorum primo dixit. κριδ̄ε̄ π̄ισσο̄ με̄ροισῑν̄ ἀδ̄ω̄ ἀμ̄ε̄φ̄αῑρε̄ κο̄λω̄ρη̄. id est mane autem proficiscēti bus Atho uidebatur uertex. Similem genitiuo accusatiuum. Atho protulit i thalysius Theocritus. Regulari autē accusatiuo Athon usus est Ouidius quom ait libro metamorphoseos undecimo. Nec leuis q̄ si quis Athon pindūq; reuulsos. Mons est Macedoniae teste Ptolemæo: & cum th aspirato scribitur. Comperitur tamen Athonis genitiuus qui: ab eo qui est Athon in recto non Athos (ut inepte putat Priscianus libro .vi.) formatur. Vnde Tullius libro tertio de republica ait. Quid ergo illa sibi uult absurda exceptio nisi quis Athonē pro monumento uult sūdītus efficere? Apollo huius apollinis & Apollos huius Apollo tertia declinatione Attica declinari potest. Vnde in epistola ad corinthios prima capitulo primo legitur. Ego quidē sum Pauli: ego autē Apollo. Vbi Apollo genitiui casus est. Et in eadem epistola capitulo ultimo. de Apollo aut fratre notum uobis facio. Ablatiui quidem casus Attici Apollo est. Et in epistola ad Titum capitulo ult. mo. Zenam legisperitum & Apollo sollicitè præmitte: ut nihil illis desit. Accusatiuus atticus tertiæ declinationis Apollo est: quod tamē Mammo trectus græcæ declinatiois ignarus dicit esse ideclabile. Et cū p unico & l duplicato scribitur Actius cum et exilibus scribitur. Mons est: a quo fit Actius adiectiuum & Actiacus. Virgilius libro aeneidos tertio. Actiaq; Iliacis celebramus litora palmis. Idem libro aeneidos octauo. Actius hæc cernens arcum intendebat Apollo Sappho ad phaonem. Cur non Actiacas miseram me mittis ad oras? Actium eadem scriptura opipidum est teste Ptolemæo in sinu Ambracæ: & eiusdem nominis promontorium Cyni insulæ ut idem Ptolemæus ostendit. Actæus cum et exilibus & æ diphthongo in media syllaba scribitur: & dici pot litoralis. Nam ᾱκ̄ τ̄ῆ̄ græcæ latine litus dicitur Ouidius libro metamorphoseos primo. Separat Aonios Actæis Phocis ab aruis: hoc est Atheniēsis. Actæon eadē scriptura Aristæi filius fuit a Diana in ceruum cōuersus: & a suis canibus dilaceratus teste Ouidio libro metamorphoseos tertio. Et producit in recto mediam syllabam: & penultimam in obliquis corripit. Ouidius libro præfato. Actæon ego sum: dominum cognoscite uestrum. Idem in eodem.

Apollo
 Apollos

Actius
 Actiacus
 Actium
 Actæus
 Actæon

- Ignari instigant: oculisq; Actæona quærunt.
- Priscianus** Alacer masculini/alacris foemini/alacre neutri generis. & hic & hæc alacris & Alacer
Virgilius hoc alacre declinari potest teste Prisciano dicente Virgilio libro æneidos qnto.
Seruius Ergo alacris scilicet Dares cunctosq; putas excedere pugna. Quin etiam hic
 & hæc alacer teste Seruio super librum sextum æneidos declinauerunt. Inde
 alacritas & alacrimonia in uno significato accipi possunt.
- Iuuenalis** Aganippe huius Aganippes & Aganippis huius Aganippidis uel Aganip Aganippe
Ouidius pidos declinari potest. Iuuenalis satyra septima. cum desertis Aganippes, Val
 libus. Ouidius libro sexto fastorum.
 Dicite quæ fontes Aganippidos Hippocrenes. Fons est in Aonia musis sacer:
 & cum i latino & duplicato p scribitur.
- Priscianus** Amplustre cum m ante p scribitur teste Prisciano dicente Iuuenale: uictaq; tri Amplustre
Iuuenalis remis Amplustre. dicta sunt amplustria auctore Pompeo quasi amplius sint
Pompeius q̄ necessaria usui euenirent. Scribitur nonnunq̄ aplustre absq; m/ cum primâ Aplustre
 corripit syllabam: quod Græcum quidam uolunt esse uocabulum: compo
 nitq; ex α & π λ ε ω nauigo: ac si navigationi necessaria non sint. Nam nauium
 ornamenta sunt: quæ ultra indigentiam navigationis nauis adhibentur. Nec
 ab appello appellis deducitur ut Vgutio somniauit. Et facit in nominatiuo
 plurali/ accusatiuo/ uocatiuo/ aplustra/ & aplustria. Germâicus Cæsar i Arato.
Vgutio Fulgent Aragoæ stellis aplustria puppis. Marcus Manilius libro primo.
Germanicus Incipit Argiuamq; ratem per Aplustria summa. Cicero in Arato.
Manilius Puppibus absumptis fluitantia quærere aplustra. Syllius libro. x.
Cicero Et transtra & mali/ lacerosq; aplustria uelo.
Syllius Achilles cum ch aspirato/ & i latino/ & duplicato I scribitur: & facit in geniti/ Achilles
Virgilius uo Achillis uel achilli tertiæ & secundæ declinationis. Virgi. li. æneidos primo. Achilleus
Priscianus Troas reliquias Danaum/ atq; immitis Achilli. In uocatiuo autē facit Achil Achilus
Lucanus Ios uel Achille teste Prisciano. hic & Achilleus quandoq; dictus est.
 Vnde Lucanus libro decimo.
 Terribilem uisu transegit Achillea ferro. Accusatiuus græcus est. Achilus cū
 ch aspirato & i latino/ & unico I scribitur: compōiturq; ex α & χ ε ι λ ο σ labz.
 Et is dicitur qui: sine labris degit.
- Hieronymus** Antipater huius Antipatris uel Antipatri tertiæ & secunda declinatione decli Antipater
Petrus nari potest. Hieronymus in prologo super Abdiam prophetam. hanc Hero
 des rex Antipatris filius in honore Augusti Cæsaris græco nomine uocauit.
 Augustam. Petrus Riga in libro Maccabæorum.
 Antipatro Cæsar arma mouere iubet. Et cum t exili & i latino scribitur.
- Seruius** Anchises & anchisa in recto declinari potest teste Seruio super librum tertium Anchises
 æneidos. Fuit pater Aeneæ: & cum ch aspirato & i latino scribitur. Anchisa
Terentius Archonides huius Archonidis uel Archonidi tertiæ & secunda declinatōne de Archōides
 clinari potest. Vnde Terentius Archonidi filiam/ pro Archonidis dixit. pro
 prium fuit uiri nomen: & cum ch aspirato & i latino scribitur.
- Priscianus** Araris in recto declinatur teste Prisciano: quin etiam & hic Arar huius araris. Araris
Lucanus Syllius libro. iiii. Mixtas Arar quem gurgitibus complexus anhelis Arar
Syllius Cuntantem immergit pelago. Lucanus libro. vi. Rhodanumq; morantem Ararus
Herodotus Præcipitauit Arar. fluuius est Galliæ Narbonensis. Ararus fluuius est Scythiæ
 teste Herodoto libro historiarum quarto.
- Areta** huius aretæ & Arete huius aretes declinari potest: & cum unico r & t ex Areta
 ili scribitur. Filia fuit superioris Dionysii ex Aristomache. Alia eodem nomi Arete
 ne fuit uxor Alcinoi Phæcum regis: & producit primam & secundam sylla Aretes
 bam. Vnde Apollonius argonauticorum primo ait.
Apollonius ἀρήτη μετὰ δ' αὐτὲ δ' ὠδὸν ἕκα δ' ὄκευ ἔπεισ' ὄσσι. Hæc uerba odyssæ. vii. ἀρήτη
Homerus οὐ γὰρ τὴν ῥήνην ποροσ' ἀρ' τὴν ἔοιο. Nec corripit Arete re syllabam/ ut Tortel
 lius tradit/ allegando Iuuenalis exemplum in hæc uerba. attonito cum
Tortellius Tale super cœnam facinus narraret Vlysses
 Alcinoο bilem/ aut risum fortasse quibusdam

- Mouerat ut mendax Aretæ logos: id est (ut idem exponit) uelud mēdax esset logos: id est sermo qui Aretæ uxori Alcinoi dirigebatur. Vbi haud dubium Tortellius ineptias loquitur. Aretalogus enim una dictio est: non duæ: com poniturque ex ἀρετῆς qui est placitus & logos sermo: non autē es ἀρετῆς quæ ē uirtus: ut ierudite tradit Dōitius. Hōerus libro odyssæ. viii. ὁ ἄρετῆς καὶ καὶ ἐργα. & dici pōt aretalogus: placita Loq̄ns. Suetonius in Augusto. Triuales ex circo ludos iterponebat: ac frequētius aretalogos. Nec ab ἀρετῆς quæ est uirtus: Aretæ deducitur: ut idem Tortellius tradit: quia tunc mediam corripet syllabā. Aretes ppriū fuit nom̄ regis: cuius meminit Paulus i epla ad Corinthios capitulo. x. dicens damasci p̄positus gentis Aretæ regis.
- Tortellius** Mouerat ut mendax Aretæ logos: id est (ut idem exponit) uelud mēdax esset logos: id est sermo qui Aretæ uxori Alcinoi dirigebatur. Vbi haud dubium Tortellius ineptias loquitur. Aretalogus enim una dictio est: non duæ: com poniturque ex ἀρετῆς qui est placitus & logos sermo: non autē es ἀρετῆς quæ ē uirtus: ut ierudite tradit Dōitius. Hōerus libro odyssæ. viii. ὁ ἄρετῆς καὶ καὶ ἐργα. & dici pōt aretalogus: placita Loq̄ns. Suetonius in Augusto. Triuales ex circo ludos iterponebat: ac frequētius aretalogos. Nec ab ἀρετῆς quæ est uirtus: Aretæ deducitur: ut idem Tortellius tradit: quia tunc mediam corripet syllabā. Aretes ppriū fuit nom̄ regis: cuius meminit Paulus i epla ad Corinthios capitulo. x. dicens damasci p̄positus gentis Aretæ regis.
- Domitius** Tortellius ineptias loquitur. Aretalogus enim una dictio est: non duæ: com poniturque ex ἀρετῆς qui est placitus & logos sermo: non autē es ἀρετῆς quæ ē uirtus: ut ierudite tradit Dōitius. Hōerus libro odyssæ. viii. ὁ ἄρετῆς καὶ καὶ ἐργα. & dici pōt aretalogus: placita Loq̄ns. Suetonius in Augusto. Triuales ex circo ludos iterponebat: ac frequētius aretalogos. Nec ab ἀρετῆς quæ est uirtus: Aretæ deducitur: ut idem Tortellius tradit: quia tunc mediam corripet syllabā. Aretes ppriū fuit nom̄ regis: cuius meminit Paulus i epla ad Corinthios capitulo. x. dicens damasci p̄positus gentis Aretæ regis.
- Suetonius** Tortellius ineptias loquitur. Aretalogus enim una dictio est: non duæ: com poniturque ex ἀρετῆς qui est placitus & logos sermo: non autē es ἀρετῆς quæ ē uirtus: ut ierudite tradit Dōitius. Hōerus libro odyssæ. viii. ὁ ἄρετῆς καὶ καὶ ἐργα. & dici pōt aretalogus: placita Loq̄ns. Suetonius in Augusto. Triuales ex circo ludos iterponebat: ac frequētius aretalogos. Nec ab ἀρετῆς quæ est uirtus: Aretæ deducitur: ut idem Tortellius tradit: quia tunc mediam corripet syllabā. Aretes ppriū fuit nom̄ regis: cuius meminit Paulus i epla ad Corinthios capitulo. x. dicens damasci p̄positus gentis Aretæ regis.
- Assyrii** cum duplicato ssequente y græco scribitur. Populi sunt: qui & Syrii di cuntur: testibus Iustino libro primo & porphyrione super secundū carminū cū y græco scribitur. Insula ē i mari Aegæo: de qua Ouidius libro secundo de arte. Cinctaq; piscosis Astypalæa nadis. Astypale huius Astypales cum y græco urbs est in ea.
- Iustinus** Horatii. Apud alios tamen (ut uidebimus in dictione Syria) quadripartita facta est diuisio: in Syrios uidelicet. Assyrios: Leucosyrios: Cœlesyrios.
- Porphyrion** Astyages cum y græco scribitur. proprium fuit nomen Assyriorum & Medorum regis. Astygis cum y græco urbs est in hispania: teste Ptolemæo. Astages fluius est in pontum defluens: teste Plinio libro. ii. naturalis historiae.
- Ptolemæus** Attages huius attagis & attagen huius attagenis masculini generis & hæc attagena huius attagenæ declinari pōt. Hieronymus in epistola ad Ascellā de scriptis amicitias. Tu attagen ructas: & de comesto anserē egregie gloriaris. Horatius ratiū in epodo.
- Plinius** Attages huius attagis & attagen huius attagenis masculini generis & hæc attagena huius attagenæ declinari pōt. Hieronymus in epistola ad Ascellā de scriptis amicitias. Tu attagen ructas: & de comesto anserē egregie gloriaris. Horatius ratiū in epodo.
- Hieronymus** Attages huius attagis & attagen huius attagenis masculini generis & hæc attagena huius attagenæ declinari pōt. Hieronymus in epistola ad Ascellā de scriptis amicitias. Tu attagen ructas: & de comesto anserē egregie gloriaris. Horatius ratiū in epodo.
- Horatius** ratiū in epodo.
- Martialis** Non attagen Ionicus iucundior. Martialis. Inter sapes fertur alitum primus Ionicarum gustus attagenarum. genus est auis: & cum duplicato t scribitur.
- Ouidius** Astypalæa cū y græco scribitur. Insula ē i mari Aegæo: de qua Ouidius libro secundo de arte. Cinctaq; piscosis Astypalæa nadis. Astypale huius Astypales cum y græco urbs est in ea.
- Propertius** Adonis facit in genitiuo Adonis uel Adonidis. Propertius.
- Hieronymus** Testis qui niucum quondam percussit Adonē. Hieronymus in hiezechiele capitulo octauo. Et ecce ibi mulieres sedebant plangentes Adonidem. ppriū fuit pastoris nomen: de quo Virgilius in bucolicis. Et formosus oues ad flumina pauit Adonis: est eodem nomine fluius phœnicum: teste Plinio libro quinto naturalis historiae.
- Virgilius** Et formosus oues ad flumina pauit Adonis: est eodem nomine fluius phœnicum: teste Plinio libro quinto naturalis historiae.
- Plinius** Admetes huius admetis uel admetæ cū t exili scribitur. Fuit oceani & Tethyos filia: teste Hesiodo i theogonia. Admetus eadem scriptura proprium fuit nomē Thessaliæ regis: cuius meminit Ouidius de arte dicens. Cynthius Admeti uaccas pauisse pheræas Fertur: & in parua detulisse casa.
- Hesiodus** Admetes huius admetis uel admetæ cū t exili scribitur. Fuit oceani & Tethyos filia: teste Hesiodo i theogonia. Admetus eadem scriptura proprium fuit nomē Thessaliæ regis: cuius meminit Ouidius de arte dicens. Cynthius Admeti uaccas pauisse pheræas Fertur: & in parua detulisse casa.
- Ouidius** Admetes huius admetis uel admetæ cū t exili scribitur. Fuit oceani & Tethyos filia: teste Hesiodo i theogonia. Admetus eadem scriptura proprium fuit nomē Thessaliæ regis: cuius meminit Ouidius de arte dicens. Cynthius Admeti uaccas pauisse pheræas Fertur: & in parua detulisse casa.
- Martialis** Anxur huius anxuris tam masculini q̄ neutri generis est. Martialis. Siue salutaris candidus Anxur aquis. Ennius. & Volscus perdidit Anxur. Siue salutaris candidus Anxur aquis. Ennius. & Volscus perdidit Anxur.
- Horatius** Horatius sermone. v. Milia quom pransi tria repimus: atq; subimus Impositum faxis late cadentibus Anxur. Vrbs est: quæ (ut dicit Liuius) nunc Tarachynæ sunt: cuius meminit Lucanus libro tertio quom ait. Iamq; & præcipites superauerat Anxuris arces. Anxyrus cum y græco scribitur: componiturque ex ἀνξυρ quod est sine & ἄνξυρ rado: quasi absq; rasura sit & imberbis. A Campanis Iuppiter uocatur. Et corripit mediam syllabā. Virgilius libro æneidos. vii. quis Iuppiter Anxyrus aruis Præsudet.
- Liuius** Tarachynæ sunt: cuius meminit Lucanus libro tertio quom ait. Iamq; & præcipites superauerat Anxuris arces. Anxyrus cum y græco scribitur: componiturque ex ἀνξυρ quod est sine & ἄνξυρ rado: quasi absq; rasura sit & imberbis. A Campanis Iuppiter uocatur. Et corripit mediam syllabā. Virgilius libro æneidos. vii. quis Iuppiter Anxyrus aruis Præsudet.
- Lucanus** Iamq; & præcipites superauerat Anxuris arces. Anxyrus cum y græco scribitur: componiturque ex ἀνξυρ quod est sine & ἄνξυρ rado: quasi absq; rasura sit & imberbis. A Campanis Iuppiter uocatur. Et corripit mediam syllabā. Virgilius libro æneidos. vii. quis Iuppiter Anxyrus aruis Præsudet.
- Virgilius** Iamq; & præcipites superauerat Anxuris arces. Anxyrus cum y græco scribitur: componiturque ex ἀνξυρ quod est sine & ἄνξυρ rado: quasi absq; rasura sit & imberbis. A Campanis Iuppiter uocatur. Et corripit mediam syllabā. Virgilius libro æneidos. vii. quis Iuppiter Anxyrus aruis Præsudet.
- Tortellius** Aegeria cum æ diphthongo scribitur a Tortellio. At uero Pompeius ab egerēdo deriuari uelle uidetur: Ait enim. Egeriæ nymphæ sacrificabant prægnantes: q̄ eam putabant facile cōceptum aluo egerere. Quod si ab egero egeria dicta est: absq; æ diphthongo scribi debet. Vxor fuit. Numæ Pompiliū cōuerfa postea i fontem sui nominis: teste Ouidio libro metamorphoseos. xv. & fastorum. tertio. ubi ait. Egeria est quæ præbet: aquas dea grata camenis:
- Pompeius** Aegeria cum æ diphthongo scribitur a Tortellio. At uero Pompeius ab egerēdo deriuari uelle uidetur: Ait enim. Egeriæ nymphæ sacrificabant prægnantes: q̄ eam putabant facile cōceptum aluo egerere. Quod si ab egero egeria dicta est: absq; æ diphthongo scribi debet. Vxor fuit. Numæ Pompiliū cōuerfa postea i fontem sui nominis: teste Ouidio libro metamorphoseos. xv. & fastorum. tertio. ubi ait. Egeria est quæ præbet: aquas dea grata camenis:
- Ouidius** Aegeria cum æ diphthongo scribitur a Tortellio. At uero Pompeius ab egerēdo deriuari uelle uidetur: Ait enim. Egeriæ nymphæ sacrificabant prægnantes: q̄ eam putabant facile cōceptum aluo egerere. Quod si ab egero egeria dicta est: absq; æ diphthongo scribi debet. Vxor fuit. Numæ Pompiliū cōuerfa postea i fontem sui nominis: teste Ouidio libro metamorphoseos. xv. & fastorum. tertio. ubi ait. Egeria est quæ præbet: aquas dea grata camenis:

| | | |
|------------|---|-----------------------------------|
| Ouidius | Ouidius Heroidum Perfidus Aegides ducentia fila secutus. | |
| Solinus | Agrippa cum duplicato p scribitur consuetudine magis q̄ ratione. Testibus enim Solino Plinio Nonio ab ægro partu agrippa dicitur. Quin etiam (ut scribit Marcellus) omnes qui anteductis pedibus oriuntur agrippæ uocatur. | Agrippa |
| Plinius | | |
| Nonius | Horatius sermone. xiii. | |
| Marcellus | Scilicet ut plausus quos fert agrippa feras tu. fuit etiam Agrippa cognomen regis: qui ludæam tenuit palæstinam ut Iosephus & Hieronymus attestatur. | |
| Horatius | | |
| Iosephus | Amphimachus & amphimacer declinari in recto potest. & cum i latino & c ex ili scribitur. Pes est tribus syllabis constans prima & ultima longis media breui. ut est apud Iuuenalem. | Amphimachus Amphimacer |
| Iuuenalis | | |
| | Magnaq; debetur uolato pœna caduceo. Amphimachus cum i latino & ch aspirato filius fuit Amphiarai uatis. Amphibrachus cum i latio & ch aspirato pes est tribus constans syllabis prima & ultima breuibus media lōga. | Amphimachus Amphibrachus |
| Plinius | Apamea cum unico p & e in penultima scribitur. Insula est teste Plinio a Tigris fluuio circumfusa: cui Antiochus id nomen a suæ matris noie quæ Apamea uocabatur imposuit. Apamia cum unico p & i latino nomen est duarū urbium teste Ptolemæo: quarum una est in Bithynia Asiæ minoris prouincia. quæ & Celænæ appellatæ sunt. Altera autem Apamia in Parthia est. | Apamea Apamia |
| Ptolemæus | | |
| Ouidius | Anyger & Anygrus in recto declinari potest: & cum y græco scribitur. fluuius est Theffaliæ: cuius meminit Ouidius libro metamorphoseos. xv. nūc quas contingere nolis. | Anyger Anygrus |
| | Fundit Anygrus aquas. Anger genus est serpentis: & cruciator siue spatharius dicitur. est & eodem nomine fluuius Illyricus. | Anger |
| | Abscendo abscondis facit in præterito abscondi & abscondidi: i supino abscondum & absconditum teste Prisciano. | 'Abscondo |
| Priscianus | | |
| Virgilius | Antiptosis cum i latino utrobicq; & t exili scribitur. Figura est quem scilicet casus pro casu ponitur: ut est apud Virgilium. | Antiptosis Antithesis |
| | Urbem quam statuo uestra est. Antithesis cum i latino utrobicq; & th haspirato figura est quando littera pro littera ponitur: ut olli pro illi. | |
| Priscianus | Apelles cum unico p & duplicato l scribitur proprium fuit nomen pictoris eximii. Et facit i grō Apellis uel Apelletis: teste Prisciano: de quo Oui. de arte. | Apelles Apella |
| Ouidius | | |
| Horatius | Si Venerem Cous nunq̄ pinxisset Apelles Apella similiter cum unico p & duplicato l dici potest sine pelle: quo nomine ludæi circūcisi appellati sunt dicente Horatio sermone quinto. credat ludæus apella. | |
| | Atarnes cum t non aspirato scribitur. frater fuit Darii regis Persarum: a quo locus quidam Myfiæ contra Lesbum eodem nomine uocatus est. teste Herodoto libro historiarum. vii. Artanes cum r ante t exile fluuius est Scythiæ Thraciæ in Istrū defluens: ut idē scribit Herodotus libro historiarum. iiii. | Atarnes Artanes |
| Herodotus | | |
| Herodotus | | |
| | Accerso accersis tertiæ cōiugationis & accersio accersis quartæ declinari pōt. | Accerso Accersio |
| Lucanus | Lucanus libro septimo. | |
| Syllius | Nil opus est uotis: iam fatum accersite ferro: Syllius libro. iiii. | |
| | Et fidos certant obices accersere silua. & in apostolicis actibus legitur capitulo decimo. Mitte in Iopen: & accersi Simonem. Et tam accerso quam accersio facit in præterito accersui: in supino accersitum. Horatius sermone. xiii. | |
| Horatius | | |
| | Quo rediturus erat n̄ accersitus? & heres. ē aut accersere aduocare adducere. | |
| Priscianus | Assentio & assentior deponens declinari potest: & tam accusatiuo q̄ datiuo iungitur teste Prisciano. Assentor assentaris etiā pro assentior ponitur Proprie tamen assentari in malam partem accipitur. | Assentio Assentior Assentor |
| Seruius | | |
| Booetius | Auerto deponens & auerto teste Seruio super librum primum æneidos in uno significato declinari pōt Booetius circa principium: operis de consolatione. heu heu quam surda miseros auertitur aure? id est spernit detestatur de dignatur. est etiam auertere amouere expellere. Virgilius. | Auerto Aduertor |
| Virgilius | | |
| | Non posse Italia Teucrorum auertere regem? Auerto proprie ut auerto oculos aut mentē: id est alicunde oculos aut mētē conuerto. Aduerto aut ut aduerto oculos mentē: id est aliquo oculos mentemq; conuerto. Auersus Aduersus | Auersus Aduersus |

& aduersus hoc distant: quod auersus terga ostendens dicitur: aduersus autē oppositus: ueluti oppositio pectore atq; obiecto.
 Vnde illud Tullianum. Et aduersus & auersus impudicus es. Aduersus uel more antiquo aduersus significat auctore Pompeio contra: aut idem quod erga: quod & aduersum siue aduersum dici potest: Terentius in adelphis. Nec seruulorum quisq; qui aduersum ierant: idest contra. Idem in andria. Et id gratum fuisse aduersum te habeo gratiā: idest apud: ut interpretatur Marcellus: Cicero libro tertio de finibus. hæc uero pietas aduersum deos: ne qua ista gratia debeatur sine expiatione naturæ intelligi potest.

Tullius
 Pompeius
 Terentius
 Terentius

Aduorsus
 Aduorsum
 Aduersus
 Aduersum

Aduersor & auersor hoc distant: quod aduersor idē significat quod oppono & datiuo iungit: ut iste aduersor illi parti. Auersor autē regit accusatiuum Ouidius i Fastis. officioq; leuē non auersatus honorē: hoc ē detestatus dedignatus. Amens ex a & mens componitur: & dici potest sine mente. Antiqui tamen te ste Prisciano amentis in recto protulerunt. Nec mirum est: cum eius quoq; simplex hæc mentis apud illos declinaretur. Vnde Ennius ait in epimacho. Terra corpus est: at mentis ignis est.

Marcellus
 Cicero

Aduersor
 Auersor

Ouidius

Amens
 Amentis

Priscianus

Aperio cum unico p scribitur: cum primam corripit syllabā. Virgilius georgicorum primo. Candidus auratis aperit quom cornibus annum Taurus. Aperio facit in futuro indicatiui modi aperiam & aperibo: teste Nonio Pōponium inducente dicentem. Aperibo non possū pati.

Ennius
 Virgilius

Aperio

Nonius
 Pomponius

Aspergo apud ueteres tā masculini q̄ foeminini generis fuit: ut Caper testatur. & Probus. est autem proprie aspergo (ut dicit Lactantius grāmaticus) gutta terræ cruore permixta: dicente Statio libro thæbaidos septimo. diraq; aspergine latos Mutat agros. Lucretius libro sexto. Aduersa fultit nimborum aspergine contra.

Caper
 Probus
 Lactantius
 Statio
 Lucretius

Aspergo

Aequæuus cum æ diphthongo in prima & secunda syllaba & æqualis: teste Marcello in uno significato accipi possunt. Virgilius libro æneidos sexto. Ast illum fidi æquales: hoc est æquæui. Terentius i Eunucho. patris cognatū atq; æqualem Archimenedem nostū: idest æquæuum: Aequalis item similis & ex æquo dicitur.

Marcellus
 Virgilius
 Terentius
 Apuleius

Aequæuus
 Aequalis

Aedes cum æ diphthongo & cū e in secunda syllaba testibus Apuleio & Seruio in recto declinatur: ac etiam ædis cum i: ut Nonius Diomedes & Festus attestantur. dicta est autem aedes uel ædis teste Varrone de lingua latina ab aditu: quod scilicet plano pede adibant. Vnde etiam primam diphthongi uocalem accepit. Seruius uero ab edo deriuatum tradidit: eo quod in illa sacrificantes edere consueuerint. Nam (ut ait super secundum librum georgicorū) quædam sunt nomina: quæ in initio diphthongantur: etsi a uerbo non diphthongato descendunt: ut ædes: & æsculus: quæ cum æ diphthongo scribunt: & ab edo uerbo: cuius prima syllaba breuis est: & absq; diphthongo scribit: deriuantur. hæc ille. At Festus ait. Aedis domicilium in edito positū simplex atq; unius aditus: siue (ut pergit) ideo ædis dicitur: quod i ea æuum degatur. Vnde ædificare cum sit proprie (ut subdit) ædem facere: ponitur. tamē abulī ue in omni genere constructionis. Id quoq; notandum est: quod ædes in singulari numero de sacra: hoc est de templo tantum dicitur: in plurali uero aliæ non sacre ædes intelliguntur: ut scripsit. Laurentius libro elegantiarum. Quin etiam in plurali pro templo ædes accipimus: ut testatur Seruius super librum secūdū æneidos. Quare mius erudite illud i singlri a Romulo dictū est. Rusticus urbanum mus murem suscipit æde: Inde uenit æditimus teste Gellio libro. xii. noctium atticarum: quasi ædis intimus: ut dicit Festus: qui & æditumus cum u in penultima syllaba: teste eodem Festo: efferri & scribi potest. hic & æditus & ædituens uocatur: quasi ædem tuens. Horatius. Sed tamen est operæ precium cognoscere quales.

Gellius
 Festus
 Festus
 Horatius
 Lucretius

Aedes
 Aedis
 Aedituus
 Aeditimus
 Aeditumus
 Aedituus
 Aedilis
 Edulis

Aedituos habeat hoc est custodes ædem tuentes. Lucretius libro sexto. Hospitibus loca quæ completerant ædituētes. hic etiam ædilis dicitur. qui & pro magistratu ponitur. & producit di syllabam. Persius.

Persius

| | | |
|------------------|---|---|
| | Fregerit heminas Arreti ædilis iniquas. At uero edulis edule adiectiuum ab edo absque diphthongo scribitur: & primam corripit syllabam. Horatius sermone. xiiii. | |
| Horatius | Vinea summittit capreas non semper edules: | |
| Seruius | Aesculus cum æ diphthongo scribitur ut placet Seruio super librum secun- | Aesculus |
| Strabo | dum georgicorum. Nomen est arboris notæ. Aesculum oppidum est piceni- | Aesculum |
| Ptolemæus | teste Strabone: quod Ptolemæus scribit esse mediterraneum. Aeschylus cū | Aeschylus |
| Horatius | æ diphthongo & ch aspirato & y græco & unico l proprium fuit nomē po- tæ tragici: de quo Horatius in arte poetica. Post hunc personæ pallæq; repertor honestæ Aeschylus & modicis instrauit pulpita tignis. | |
| Vgutio | Aestimo aestimas uerbum cum æ diphthongo sequente scribitur: non autem cum x. ut scribi præcipit Vgutio. Sed nec ab ex præpositione deducitur ut idem Vgutio somniauit: sed componitur ex aes & τιμῶν apprecio & tam | Aestimo Existimo |
| Valerius | genitio quam ablatiuo iungitur. Valerius Maximus. | |
| Catullus | Magno ubiq; precio uirtus aestimatur. Catullus. Viuiamus mea lesbia: atq; amemus Rumoresq; senum seueriorum Omnes unius aestimemus assis. Ab ex & aestimo componitur existimo. | |
| Hippocra- tes | Aurum quidam græcum putant esse uocabulū. Hippocrates medicus ab eius inuere qui (ut refert Festus) ἄυρωπ uocatus est cognominatum existimat. | Aurum Aura |
| Festus | Alii (ut idem scribit Festus) a Sabinis deductum uolunt: quod illi aufum di- | Auris |
| Festus | cebant: s in r postea littera commutata. Nonnulli uero aurum dictū uolunt eo quod mentes hominum auertat. Alii a similitudine auroræ nomē traxis- | Auritus Auras Auræ |
| Seruius | se asserunt. Quidam (ut scribit Seruius super librum sextum aeneidos) ab au- | |
| Virgilius | ra hoc est splendore deriuatum tradunt dicente Virgilio. discolor unde au- | |
| Horatius | ri per ramos aura refulsit: id est splendor: ut etiam apud Horatium. tua ne tar- | |
| Virgilius | det aura maritos: hoc est splendor. Aura item uentus leuis uocatur. Virgilius libro georgicorum quarto. Dulcis compositis spirabat crinibus aura. Rursus aura fauor dicitur. Vnde | |
| Lucanus | Lucanus ait. popularibus auris Impelli: plausuq; sui id est fauoribus. Auris notum est quid significat. Inde au- | |
| Virgilius | ritus adiectiuum maiores habens aures: Virgilius georgicorum primo. | |
| Pompeius | Auritosq; sequi lepores. Auritus item is dicitur qui sensum audiendi habet | |
| Seruius | testibus Pompeo & Seruio: ut est apud Horatium. doctus & auritas fidibus | |
| Horatius | canoris ducere quercus. Auras fluuius est ab hæmo descendens & in Istrum | |
| Herodotus | defluens teste Herodoto libro historiarum quarto. Auræ fræni uocantur | |
| Festus | qui circa aures equorum religantur ut scribit Festus. | Aurigo Aurigo Auriga Aureax Aurigor Aurigo |
| Hieronymus | Aurigo morbus est: qui alias regius arquatus dæmoniacus comitabilis aqua rius ictericus dicitur ut uidimus in dictione arcus. Aurigo pro quadam cor- rupta aura seu fegetes corrumpente ponitur. Vnde Hieronymus in Amos capitulo. iiii. ait. percussi uos in uento urente: & in aurigine. Auriga commu- | |
| Priscianus | nis generis est testibus Prisciano & Phoca. Is dicitur qui currum agit: & pro- | |
| Phocas | ducit ri syllabam. Syllius libro octauo. | |
| Syllius | Auriga in docilis totas effundit habenas. Nonnunq; etiam pro curru auriga po- nitur foemini tantum generis. Et ab auriga fit aurigor deponens uerbum! | |
| Varro | Varro in modio. Quo natura aurigatur nō necessitudo. At uero Domitius | |
| Domitius | in Iuuenalem aurigabat pro aurigabatur protulit. Est autem aurigari mode- | |
| Marcellus | rari & regere ut probe interpretatur Marcellus. Aureax etiam pro auriga | |
| Pompeius | hoc est currum agente usurpatur auctore Pompeio. | |
| Hesiodus | Astræus cum æ diphthongo scribitur ut in theogonia habetur Hesiodi. Apud | Astræus |
| Ouidius | Ouidium tamen cum eius diphthongo legitur. Ait enim libro metamor. v. | Astreus |
| Seruius | Occidit enceladus: Mædesius: occidit Astreus. Vnus fuit teste Seruio sup librum primum aeneidos de Titanibus qui contra deos arma sumpserunt. Astræa cum æ diphthongo. fuit Astræi ex Aurora filia teste Arato; quam ob hominum Aster | Astræa Astrum Aster |

| | | |
|------------|---|---|
| | formatur: quod apud Græcos cum ε̄: diphthongo ἀργεῖος scribitur: quam i i nostrum cōmutamus addentes insuper u litteram cōsonantem loco Aeo lici digāmæ: quod antiqui Aeoles interponebant inter diphthōgum & sequē tem uocalem. At uero Horatius diphthongum ipsam in e conuertit: nec u cō sonantem litteram addidit quom dixit libro quarto carminum. | |
| Horatius | | |
| Seruius | Tybur Argeo positum colono. Argis aduerbiū est in loco teste Seruio super | |
| Plinius | librum secūdum æneidos. Plinius circa finem libri. xvi. naturalis historiae. Ar | |
| Pompeius | gis etiam olea durare dicitur. Argus proprium fuit uiri: nomen oculis pleni | |
| Ptolemæus | ut scribit Pompeius. | |
| Stadius | Argæus cum æ diphthongo mons est ab una parte Cappadociam cingens te ste Ptolemæo. Argia uxor fuit Polynicis: quæ apud Stadium pducta habet penultimā syllabam. Ait enim libro Thæbaidos. xii. | |
| Ptolemæus | Quærit iops Argia uias. Est etiam Argia Achaia regio ut Ptolemæus osten dit: a qua (ut nonnulli uolunt) Argiui siue Argei hoc æ græci cognominati sūt. | |
| Augustinus | At uero Augustinus ab Argo Argos ab Argis Argiuos dictos tradit. Ait enī libro. xviii. de ciuitate dei capitulo. vi. Apis autē rex non Aegyptiorū sed Ar giuorum mortuus est in Aegypto. huic filius Argus successit in regnum: ex cuius nomine Argi & ex hoc Argiui appellati sunt. Argiæ pluralis tātum nu meri opidum est Laconia teste Ptolemæo. Argei scyrpæ erant effigies: quæ per uirgines Vestales singulis anis iacebantur in Tiberim ut Festus scribit & Varro de lingua Latina. Arga uilla est foelicis Arabiae. ut Ptolemæus ostēdit | |
| Ptolemæus | Amor & amatio in uno significato accipi possūt teste Marcello. Vnde & Pla | Amor |
| Festus | ut ut in rudente ait. Nimis poene inepta atq; odiosa eius amatio est. | Amatio |
| Varro | Architectus & architector i rēto d̄clinari pōt: nec atego tegis d̄ducit ut Vgutio | Architect ⁹ |
| Ptolemæus | somniauit: sed græcum est uocabulū: compositumq; est ex ἀρχός qui ē pn̄ | Architector |
| Marcellus | ceps: & τέκτωρ Faber. Et dici potest principalis faber. Et scribitur cum ch aspi | |
| Plautus | rato in secunda syllaba & i latino & r exili in penultima & et non aspiratis | |
| Vgutio | in ultima. | |
| Vgutio | Apocryphus cum unico p & c exili & y græco scribitur: nec a Crisis descendit ut Vgutio somniauit: sed componitur ex ἀπο prepositione quæ rem exagge rat & κρυπτός abscondo. Vñ apocryphus absconditus dici potest uel abditus. | Apocry phus |
| Priscianus | Antiochia cum t exili sequente i latino & ch aspirato sequēte etiam i latino & Antiochea cum e in penultima teste Prisciano & scribi & efferi potest: si cut Alexātria Alexādreā (de q̄ uidius) & Nicia & Nicea: d̄ q̄ i ipsa dictioe dif feremus. Nomen fuit duarum urbium: quarum una est iuxta Persicum sinum | Antiohia Antiochea Antiochen sis |
| Plinius | alia i Syria teste Plinio libro sexto naturalis historiae. Aliam ponit Ptolemæ | Antioche nus |
| Ptolemæus | us urbem in Cilicia. ab Antiochia fit Antiochenis & Antiochenus. | |
| Hierōymus | Aphæresis cum ph sequente æ diphthōgo scribitur: nec aphares quod hebra ice teste Hieronymo interpretatur diuidens seu diuisus deducitur ut ridicu lus somniauit Vgutio: sed græca dictio est: & ab ἀφαιρῶ quod est aufero deri uatur: & dici potest ablatiuo. Nam figura est quæ a principio dictionis sylla bam seu litteram aufert. | Aphæresis |
| Vgutio | | |
| Plinius | Ancon huius ancōis cum c exili scribitur: Urbis est piceni super Adriatico ma ri posita: de qua Plinius libro quarto naturalis historiae: a Siculis (iquit) Acō colonia promontorio Cimmerico apposita est in ipso flectentis se oræ cubi to. Ancō enim apud nos cubitum indicat. Slinus Ancon quis ignorat a Sieu lis conditam? Et cum apud Siciliam plures fuerint doriensium coloniae aqui bus ædificari potuit dixisse uidetur Iuuenalis satyra. iiii. | Ancon Achona |
| Solinus | Ante domum ueneris quam dorica sustinet Ancō. Nam uenus huius urbis olim patrona fuit: ad quam Catullus ait. | |
| Iuuenalis | O quæ cæruleo creata ponto Quæ sanctum idalium Thuriosq; apertos Queq; Ancona Cnidumq; arenosam colis. Et ab ἀγκώνη accusatiuo græco nostri postea hæc Anconia huius anconæ declinauerunt. | |
| Catullus | | |
| Iuba | Ancylē cū y græco scribitur. Huius enim nominis etymologiam Iuba in monu | Ancyle |

| | | |
|------------|--|---------------------|
| Plutarchus | mentis (ut i pompilii uita scribit Plutarchus) a græco deducit. Alii cum i lati | ig Ancile |
| Ouidius | no ancile scriptitant: latinumq; uolunt esse uocabulum dictum quasi ancilū: eo q; ex utroq; latere recisum scutum erat: ut etiam hoc disticho Ouidius te | Ancilium Ancilla |
| Virgilius | Atq; ancile uocant quod ab omni parte recisum: Quaq; oculis spectes angulus omnis abest. Virgilius libro æneidos septimo. | |
| Iuuenalis | Succinctus trabea læuaq; ancille gerebat. Et ponitur quandoq; adiectiue: ut est apud Iuuenalem satyra secunda clypeis ancilibus. declinatur nonnunq; & | |
| Horatius | hoc ancilium secundum analogiam dicente Horatio intertio carminum. Anciliorum nominis & togæ: de quo tamen latius dicemus libro septimo. Ancilla cum i latino & duplicato l scribitur. Ancillæ (inquit Festus) dictæ ab Anco | |
| Festus | Martio: q; is bello magnum foeminarum numerum ceperit: siue (ut idem pergit) ideo sic appellatur q; antiqui ancillare dicebant p ministrare. Ex quo dii quoq; ac deæ feruntur coli: quibus nomina sunt ancili & ancillæ. | |
| Suetonius | Aruina pingue est inter cutem & uiscus ut scribit Suetonius: & pducit mediã | Aruina |
| Virgilius | syllabam. Virgilius libro æneidos septimo. Pars leues clypeos & spicula lucida tergent | Arbilla |
| Pompeius | Aruina pingui. hæc & arbilla cum duplicato l auctore Pompeo uocatur. | |
| Priscianus | Adorior deponens est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse cõe inducēs | Adorior |
| Aurelius | Aurelium ita dicentem. Ab iis Gallos esse adortos. Veteres etiam actiua uo- | Adorio |
| Nonius | ce adorio protulerūt ut dicit Nonius. Vnde & Næuiū refert dixisse. Hectore | |
| Næuius | proficiente tunc ipsos adoriant: id est aggrediantur. | |
| Pompeius | Amicus & amecus i uno significato antiqui protulerunt ut testatur Pompeius. | Amicus |
| Virgilius | Inde uenit amico uerbum actiuum: & amicor deponens diuerso tamen signi- | Amecus |
| | ficato: ut si dixeris. Amico illum tibi: id est facio illum amicum tibi: & iste ami- | Amico |
| | catur illi: id est amicus illi efficitur. Amycus cum y græco proprium fuit uiri | Amicor |
| | nomen Neptuni filii: & mediam corripit syllabam dicente Virgilio libro æne- | Amycus |
| | dos nono. Vastatorē Amycū quo nō foelicior alter Vngere tæla manu. Est & eodem no- | |
| | mine insula iuxta Aethiopiam post insulas quæ Aromata appellantur teste | |
| Ptolemæus | Ptolemæo. | |
| Iustinus | Adria foemini generis fuit teste Iustino libro. xx. græca urbs Illyrico proxima | Adria |
| Liuius | pelago: quæ (ut ait) Adriatico mari nomen indidit. At uero Liuius libro qui- | Adriacus |
| | to ab urbe condita Tuscorum illam fuisse coloniam dixit: quorum utrum | Adriaticus |
| Ptolemæus | q; pro temporum uarietate fieri potui. Ptolemæus autem Adriam et Piceno | Adrianus |
| | rum urbem mediteraneam posuit. Ab Adria fit Adriacus Adriaticus Adria- | Adriensis |
| | nus Adriensis. Nonnunq; Adria pro ipso mari Adriatico ponitur: ut est apud | Adra |
| Ouidius | Ouidium de tristibus. | Adros |
| Petrarcha | Scribentem medus Adria uidit aquis. Frânciscus Petarcha in epistola ad zeno- | |
| | bium Florentinum. Atq; Adriæ imperitans alterq; Venetia mundus. Qui quom pro pelago acci- | |
| Lucanus | pitur masculini generis est dicente Lucano libro quinto. sonat Ionio uagus Adria ponto. | |
| Acron | Acron autem super illud Horatii in secundo carminū: Adria diuisus obiecto | |
| | remittas dicit posse declinari hoc Adria neutro genere: unde ait. Adria gens | |
| | septentrionalis. Mare enim prospiciens figurate Adria neutro genere protu- | |
| | lit. hæc ille. Verum super illud i tertio carminum dux i quieti turbidus Adriæ | |
| Acron | idem Acron masculini dixit esse generis. Adra nomen duarum est urbium te- | |
| Ptolemæus | ste Ptolemæo in cosmographia: quarū una est in Syria: alia in Petraea Arabia | |
| Ptolemæus | Adros uilla ē & petraea Arabia teste eodem Ptolemæo: & eiusdē nominis in | |
| Ptolemæus | sula deserta iuxta occidentālē Iberniæ pelagā ut idem Ptolemæus ostēdit. | |
| Seruius | Acragas cum c exili scribitur. Mōs est teste Seruio super librum tertium ænei- | Acragas |
| Virgilius | dos in Sicilia muro cinctus: cuius meminit Virgilius libro prefato dicens | Agrigētum |
| Plinius | Arduus inde Acragas ostētat maxima longe. hoc opidium teste Plinio libro | |
| | tertio naturalis historiæ nostri deinde Agrigentum uocauere: sitū quidē (ut | |

Virgilius Sicilia in ripis Achatidis fluminis dedit primum: i aliis deinde locis etiam comper-
tum. **Quin** & **pyrrum** / qui cum Romanis bella gessit / ut lapidem in annulo
habuisse scribit / detinentem non artificiosas / sed naturales nouem musarum
effigies: & **Apolline** ipsum cum **lyra** / ita discurrentibus maculis / ut musis quo-
que singulis sua redderentur insignia. **Achates** / tertiae & primae est declinatio /
nis / dicente **Virgilio** libro **aeidos** primo.

Gasparinus **Acolythus** cum c exili / & y graeco / & th aspirato scribitur: non autem cum ch aspi-
rato / & t exili / hac uidelicet scriptura acholytus / ut scribendum praecipit **Gas-**
parinus. Et ab ἀκολυθῶ quod est sequor / deducitur: quasi obseques / uel mi-
nistrans / acolythus dicatur.

Quidius **Acis** cum c exili scribitur / & i latino: & facit in genitiuo **Acis** uel **Acidis**. **Filius** **Acis**
fuit **Fauni**: cuius meminit **Quidius** libro **metamorphoseos**. xiii. **Acin** amat:
praefertque meis amplexibus **Acim**. hic teste **Quidio** libro praefato / in fontem
sui nominis conuersus est: quem haerbofum idem **Quidius** ostendit / quom
ait libro. iiii. **Fastorum**. & ripas haerbofer **Acis** tuas: est autem hic fluuius in **Sici-**
lia. **Acidia** eadem scriptura graecum uocabulum est: & apud nos taedium / mo-
lestias / curas indicat.

Quidius **Acidalia** cum c exili / & i latino scribitur: & **Venus** uocatur. **Acidalius** eadem scrip-
tura / sors est in **Orchomeno** **Boetiae** ciuitate / **Veneri** ipsi / & gratias sacer. **Acidalia**
Agonia a nostris ludi dicunt quos (ut ait **Quidius** libro **fastorum** primo) Et pri-
us antiquus dicebat **agonia** sermo. haec & **agonalia** horum **agonalium** / uel a-
gonaliorum / appellantur. haec **agonia** foeminini generis timore significat. **Vn-**
de in euangelio **Lucae** capitulo. xxii. legitur. Et factus i agonia / **plyxius** orabat
Pompeius **Agonia** item apud antiquos hostia uocabatur / ut scribit **Pompeius**. **Agoni-**
Festus **us** teste **Festo** / dicebatur dies / quo rex hostiam imolabat. **Agonius** item / deus
Festus esse putabatur: qui praesideret rebus agendis / ut idem **Festus** attestatur. **Agon-**
Pompeius huius **agonis** / locus est certaminis / ut idem testis est **Pompeius**: quin & pro ip-
so certamine nonnunquam ponitur: ut in compluribus **matyrum** legendis inue-
nies: quod & **agonisma** dicitur. **Vnde** in **legenda** **santi Anastasii** habetur. **Suum**
agonisma gratanter suscepit. **Agonista** communis generis est: & is dicitur / q
in agone contendit.

Vgutio **Agonotheta** cum th aspirato in penultima / & exili in ultima syllaba scribitur:
nec ab ago agis deducitur / ut **Vgutio** somniauit. **Sed** composita dictio est / ex
ἀγωνος / idest certaminis / & ἄνωγος / disposito: & dici potest munerarius. Et cor-
ripit penultimam syllabam.

Hieronymus **Agonizo** neutrale uerbum est: quin & deponens **agonizor** protulit **Hierony-**
mus / quom dixit in **ecclesiastico** capitulo quarto. **Pro** iustitia **agonizare** / pro
anima tua: idest dimica / decerta contendere. **Agonizo**
Albor / & hoc album / albicies / albedo / albitudo (quod **Plautus** protulit i trinum) **Albor**
in uno significato accipi possunt. **Albus** tabula erat gypsata: i qua iudices no-
Plautus tari solebant: & praetorum iura ascribi. Et format diminutiue **albiolus** penul-
Iuuenalis tima correpta syllaba. **Iuuenalis** satyra. vii.
Cuius & **albiolos** & **lanam** pignerat **Atreus**. **Alba** urbs est in **Latio**: a qua fit
Virgilius **Albanus**: ut est apud **Virgilium**.
Albanique patres. **Alia** eodem nomine est ad lacum **Fucinum**: a qua **Albenses**
Varro appellati sunt teste **Varrone** libro primo de analogia. Est & alia eiusdem no-
Ptolemæus minis in **Hispania** **Vardulorum** mediterranea teste **Ptolemæo**. **Alba** item ca-
Ptolemæus misia sacerdotalis uocatur. **Albis** fluuius est **Germaniae** / ut scribit **Ptolemeus**:
Lucanus cuius meminit **Lucanus** libro secundo dicens
Fundat ab extremo **flauos** aquilone **Sueuos**
Albis: & idomitum **Rheni** caput omnibus hostes. **Albula** / fluuius est: qui alias
Quidius **Tyberis** uel **Thybris** uocatur / dicente **Quidio** libro **fastorum** secundo.
Albula quem **Tyberim** merfus **Tyberinus** in undis
Virgilius **Reddidit** **Hybernis** forte tumebat aquis. **Virgilius**. **Aluion**
Albanus.

| | | |
|-----------|---|-----------|
| Pompeius | amisit uerum uetus Albula nomē. Dicitur ē autē Albula ab albo aquæ auctor | Albana |
| Strabo | Pompeo. Albulæ pluralis tm̄ numeri aquæ quædam sunt i agro Tyburtino | |
| Plinius | quibus maxime uulneribus medetur testibus Strabone & Plinio: quæ & hæc | |
| Martialis | Albula singulari numero cōperitur. Vnde Martialis. Quod sicca redolet Pa | |
| Martialis | lus lacunæ. Crudarum nebulæ quod Albularum. Idem Canaq; sulphureis Al | |
| Ptolemæus | bula fumat aquis. Albion huius Albionis insula est Britaniæ. quæ a Ptolemæo | |
| Ptolemæus | Aluion scribitur. Albanus urbs est mediteranea Macedonia: t. ste Ptolemæo | |
| Ptolemæus | Alia eodē nomine ē in Armenia maiori: in qua sanctus Bartholomeus a Bar | |
| | baris uiuus decoriatus est. Albanus item fluuius est Albanix teste Ptolemæo. | |
| | Albana urbs ē foelicis Arabiæ ut idem Ptolemæus ostendit. | |
| Martialis | Asparagus duplicis est hærbae genus: unius i totum spina: alterius illius similis | Asparagus |
| Plinius | Martialis. Mollis in aequorea quæ creuit spina R auenna | |
| | Nō erit incultis gratior asparagis. Plinius. Est & aliud genus incultius aspara | |
| | go mitius corrudo passim & montibus nascens refertis superioris Germa | |
| | niæ campis non in faceto Tyberii Cæsaris dicto hærbam ibi quandam nasci | |
| | dicunt simillimā asparago torto sceno. Asparagus teste Varrone de lingua la | |
| Varro | tina latinum est uocabulū: dictum (ut ait) q̄ ex asperis uirgultis legatur. Ididē | |
| Festus | testatur Festus dicens. Asparagus hærba dicta q̄ in aspero uirgulto nascatur. | |
| Polux | At uero Iulius Polux græcum esse ostendit quom ait. καὶ τὸ ἀκαρωρ ἄπο | |
| | φύλλου βλαστῆμα ἀσπαραγῶσ | |
| Seruius | Amella cū duplicato l scribitur. Fluuius ē Galliæ teste Seruio sup quartum ge | Amellā |
| Virgilius | orgicorum. Amellus etiam cum duplicato l flos quidam est prope eundem | Amellus |
| | fluuium nascens: de quo Virgilius libro præfato inquit. Est etiam flos in pra | |
| | tis cui nomen amello. | |
| Probus | Aemulor teste Probo cōe uerbum est. dicimus enim. Aemulor te: & Aemulor | Aemulor |
| Horatius | abs te: Vnde Aemulus tam passiuē q̄ actiuē ponitur. Horatius in epistolis. | Aemulus |
| Virgilius | Rupit hiarbitā Timagēis aemula lingua p̄ aemulata. Virgilius æneidos li. v. | |
| | aemula necdum Tēporibus geminis canebat sparsa senectus: id est inuidia. | |
| Tullius | Nōnunq̄ aemulus i bonā ptem accipitur. Tullius pro Marcello: illo aemulo | |
| | atq; imitatore studioq; meoq; hac labore: hoc ē sectator. Aemulor teste Apu | |
| Apuleius | leio ab amo descēdit: a quo uerbo (ut ait) p̄mā diphthongi uocalē accepit. | |
| Seruius | Antica media producta syllaba pars est p̄oris spacii in augurio suspiciendo te | Antica |
| Festus | ste Seruio. posterior autem pars postica uocatur. Teste enim Festo i dictione | Anticum |
| | posticum dextera antica sinistra uero postica dicitur: Sic etiam (ut subdit) ea | |
| | cæli pars quæ sole illustratur ad meridiem antica utiq; nominatur. Quæ aut | |
| | ad septentrionem est postica appellatur. Et (ut idem pergit) quæ diuiduntur | |
| Festus | in duas partes orientem atq; occidentem antica & postica uocantur. Anticū | |
| Festus | hostium dicitur in anteriori parte aedium. deniq; (inquit idem Festus) quæ an | |
| | te nos antica & quæ post nos sunt postica dicuntur. | |
| Plantus | Alludio alludias primæ cōiugatiōis ex ad & ludius componitur: qui iocularor | Alludio |
| | uocatur. Quin etiam & alludior deponens Plautus usurpauit. Alludo alludis | Alludiot |
| | tertiæ coniugationis est. | Alludo |
| Apuleius | Aeger & ægrotus cū æ diphthōgo scribitur ut tradit Apuleius. Nam (ut ait) ab | Aeger |
| | ago agis cata antiphrasim deducitur: eo q̄ ægrorum sit actiōe uacare: uel po | Ægrotus |
| Pompeius | tius q̄ æger acius agit ex infirmitate. At uero Pompeius ægrum (inquit) ex | Ægroto |
| | greco ἀεργος qui est segnis deriuatur. A quibusdam autē (ut subdit) putatur | |
| | a uoce doloris appellatum: quod est et. Nec ab egeo descendit quia scilicet | |
| | æger uiribus egeat & læticia ut Vgutio somniauit. Et (ut tradit Seruius) & cor | |
| Vgutio | pore & animo aeger dici potest. Virgilius georgicorum quarto. | |
| Seruius | Ipse caua solans aegrū testudine amorē: hoc ē mæstū. Idē libro æneidos. iiii. | |
| Virgilius | Esto aegrā nulli quodā flexere mariti. Simili quoq; modo ægrotus & aīo & | |
| Virgilius | corpore dicitur. Vñ Accius referente Marcello in dictione conto p̄ contor ait | |
| Marcellus | in Alpheisibœa. Ægroto cuntant animo sufferre laborem. Horatius sermo | |
| Accius | ne. xiii. quo me | |
| Horatius | Ægrotare putes animi uitio. Idem in epistolis. | |
| Horatius | | |

Horatius Nec qua longinquis armentum aegrotat in agris.
 Nonius Adulter huius adulteri & adultero huius adulterois (quo uidelicet uocabulo /
 Laberius Nonio referente Laberius usus est (in uno significato accipi possunt. Vnde a
 Hieronymus adulteror & adultero. Hieronimus in Matthæo capitulo quinto. Adulter
 Et qui dimissam duxerit adulterat. Adulteror
 Probus Aucupes (inquit Probus) i recto non aucups dici debet. Nā (ut ait) qui aucups Aucupes
 dicunt errant. Non errant qui uti aucupes ita aucups enuntiant. Sed tu Vale Aucpes
 Cato ri falsus es: nec meministi illius uersus: quem (ut puto) non semel legisti.
 Plautus Aucupor deponens est uerbum. Plautus tamē actiua uoce protulit/ quom ait Aucupor
 Papyrianus in truculento. Lepide ecastor aucupauit. Aucupo
 Priscianus Augur huius auguris communis generis & auger huius augeris/ testibus Papy Augur
 Marcellus riano & Prisciano/ declinari potest. hoc augur huius auguris/ uel hoc augu Auger
 rum (ut scribit Marcellus) & hoc augurium in uno significato accipi possunt. Augurium
 Priscianus Auguror deponēs est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse commune: q Auguror
 Lucius etiam Lucium inducit ita dicentem. Certe quæ res augurantur. Ouidius libro Auguro
 Ouidius metamorphoseos tertio. Augurior
 Virgilius Iamq; dies aderat quam non procul auguror esse comperitur etiam auguro Augurior
 auguras. Vnde Virgilius libro æneidos sexto. air.
 Et reor & si qd ueri mens augurat opto. Auguro & auguror hoc distāt/ auctō
 Plinius ribus Plinio/ & Seruio: q auguro dicimus/ cum præfagio mētis futura col-
 Seruius ligimus: auguror uero/ quom futura ueris captamus auguriis. Ab eo quod ē
 Hieronymus augurium/ Hieronimus etiam augurior formauit/ quom ait in genesi capitu
 lo. xliiii. Scyphus quem furati estis/ ipse est/ in quo bibit dominus meus/ & in
 quo augurari solet.
 Ausculto accusatiuo iungitur. Sed quom ponitur pro obedio obsequor uel Ausculto
 Terentius obtempero/ datiuum postulat: ut est apud Terentium in Andria. Pamphilū
 ne adiurem/ aut auscultem seni/ ponitur nonnunq̄ ausculto prospecto uel ui
 Aphranius deo: ut apud Aphranium interpretatur Marcellus in priuigno dicentem. Vi
 Marcellus det ludos huic auscultanti procul.
 Aqualis masculini generis est: nam & a masculino fit per diminutionem aqua Aqualis
 Varro liculus. Varro d' lingua latina. Ab aqua aqualis dictus est. Persius pinguis aqua Aqualiculus
 Persius liculus propēso sexpede extat. Vgutio dicit posse declinari sceminino gene
 Vgutio re: genus est uasis: de quo Plautus date. isti sella ut sedeant & aqualim cū aq̄.
 Plautus Arisba huius arisbæ & arisbe huius arisbes declinari potest. Ciuitas ē Troiæ te
 Strabo ste Strabōe. Alia eiusdem nominis urbs fuit in Lesbo. Arisbus fluuius ē Thra
 Arisbe
 Arisbus
 Accius Amico facit in præterito amicitui & amixi: quod accius protulit. Nam & a præ
 Amico
 terito amixi formatur supinum amictum: cū ab alio præterito amicitui secun
 Persius dum analogiam dici deberet amicitū. Amicio mi syllabam corripit. Persius.
 Horatius Iam reliqua ex amicis patruelis. Horatius in epistolis
 Et piper/ & quicquid chartis amicitur ineptis.
 Aequor cum æ diphthongo & cum o in secunda syllaba scribitur: quin etiam Aequor
 Probus æquor cum u teste Probo: sicut ebur. Et pro mari/ p terra/ uel campi planicie/ Aquor
 Virgilius pro aere ponitur. Virgilius libro æneidos quinto.
 Virgilius Precipitq; Daren ardēs agit æquore toto: hoc est tota stadii planicie. Idem.
 Catullus Aspice bisfenos uolitantes æquore cygnos: idest aere. Catullus
 Carula uerrentes abigenis æquora palmis: idest Maria.
 Affectus & affectio in uno significato accipi possunt/ tā in malā q̄ in bonā ptē. Affectus
 Varro Affecto affectas actiuum est uerbū: quin ēt & affector deponens Varro ptulit/ Affectio
 Diomedes quom referente Diomede ait. Affectatus est regnum bello. Affecto
 Diomedes Abnuo abnuis tertia coniugatione/ & abnuo abnues secunda declinari potest Affector
 Ennius teste Diomede/ Enniū inducente dicentem octauo annalium. Certare abnuo Abnuo
 Diomedes metuo legionibus labem. Abnuo
 Diomedes Attingo & attingo absq; n efferrī/ & scribi potest testibus Diomede/ & Nonio: Attingo
 c 4

Aluza

Aparpa

Amellā
Amellus

Amulose
Amulus

Amicium

Alludio
Alludic

Agre
Agrosus
Agrota

| | | |
|------------|--|--|
| Nonius | ficut & simplex tango enuntiari potest & tango teste Pompeio. Vnde Platus | Attigo |
| Pompeius | in mustæ laria ait. Abscedite tælis ne attigant. | |
| Plautus | Ambo ambæ ambo / accusatiuo ambos uel ambo ambas ambo declinare pos | Ambo |
| Phocas | sumus teste phoca: ficut dicimus duos uel duo duas duo: ut in ipsa dictione uidebimus. | |
| Agrætius | Aliquando tria tenet tempora: præteritum: præsens: futurum: ficut olim: & quom / dam / ut in caprum tradit Agrætius. | Aliquando |
| Priscianus | Abominor ex ab & ominor absq; aspiratione as o scribit: depones quæ (ut non nulli uolunt) uerbum: quod tri Priscianus / & Probus: cõe esse tradiderunt. | Abominor |
| Probus | Aufonia ea pars Italiae est / in qua Beneuentum est opidum: a qua fit Aufonis. | Aufonia |
| Ouidius | Vnde Ouidius libro fastorum secundo ait. | Aufonis |
| Virgilius | Captaq; erat Lyricis Aufonis orafonis. hæc & quandoq; pro tota Italia: quæ Apennino finitur / ab auctoribus ponit dicente Virgilio libro aeneidos octauo. Tum manus Aufoniae & gætes uenere Sicanæ. Aufon fuit Vlyssis filius & Calypsus: a quo (ut Pompeius scribit) Aufonia ipsa cognominata est. | Aufon |
| Pompeius | Alienigena communis generis est: quin & alienigenus alienigena alienigem | Alienigena |
| Valerius | declinari potest. Valerius Maximus libro primo. Adici nostris duo eiusdem generis alienigena exempla non absurde possunt. hoc est alieni generis. Süt tamen qui declinant hic & hæc & hoc alienigena: & hic & hæc & hoc aduena quod & ipse Probus tradit. | Alienigena Aduena |
| Probus | | |
| Lucretius | Auaricia & auaricies in uno significato declinari potest. Lucretius libro tertio. Deniq; auaricies & honorum caeca cupido. | Auaricia Auaricies |
| Lucretius | Abrotonium & hæc abrotonia declinari potest. proprium fuit mulieris nomē & cum t exili scribitur. Abrotos etiam cum t exili sceminino genere / & abrotonum neutro declinatur. Lucretius libro quarto. | Abrotoniū Abrotōia |
| Serenus | Abrotoniq; graues & tristis centaurea. Serenus. Pulleium abrotonum nitida cum mastice coctum. generis est hæbe. | Abrotonū |
| Macrobius | Appetitus & appetentia in uno significato accipi possunt. Macrobius in saturnalibus. Hinc Socrates suadere solitus erat illos cybos potusue uitandos / qui ultra sitim famemue sedandam producunt appetentiam. | Appetitus Appetētia |
| Vgutio | Aerumna cum æ diphthongo scribitur: nam ab ἀρπυ quod significat tolerare deriuatur. Neq; ex e / & rumen componitur / ut cum Catholico ridiculus soniauit Vgutio. | Aerumna |
| Ptolemæus | Aratha cum th aspirato opidū ē Margiæ puincia: teste Ptolemæo. Arathos ifula est in sinu Persico / scelici Arabiae adiacens / ut idem Ptolemeus ostendit. | Aratha |
| Ptolemæus | Andros infula est uicina Samo quæ Asiae adiacet ex opposito ad ephefum: de qua meminit Iuuenalis satyra tertia / quom ait. | Arathos Andros |
| Iuuenalis | Hic Andro / ille Samo. Ouidius libro metamorphoseos. xii. | Andron |
| Ouidius | Et totidem natis Andros fraterna potita est. Andron opidum est inferioris regionis Nili / ut Ptolemæus ostendit. | |
| Ptolemæus | | |
| Stadius | Acchus cum c exili sequente ch aspirato scribitur. fuit Iouis filius & Vini deus appellatus ē: necnō & p ipso uino ponitur. Et a Baccho fit baccheus / baccheus / bacchicus. Sstatius in achileide. | Bacchus Baccheus Baccheiū |
| Serenus | Tum libare dapes / bacheaq; munera chiron. Serenus. | Bacchicus |
| Boetius | Vel pelagi latices / simul & baccheia dona. Boetius. | Bacchius |
| Plantus | Nec bacchica munera norat. Bacchius eadē scriptura / pes est tribus constans syllabis: una quidem longa / reliquis duabus breuibus. Bacchium eadem scriptura. genus erat urcei: quo utebantur in festo Bacchi ad uinum tenendum. Bacchanale / uel per apocopen Bacchanal eadem scriptura / locus erat: i quo Bacchi festa celebrabatur. Plautus i aularia. Neq; ego unq; nisi hodie ad bacchas accessi in bacchanal cōquinatum. Quin etiam ipsa Bacchi festas & bacchanalia dicta sunt. Iuuenalis. | Bacchium Bacchana Bacchana lia |
| Iuuenalis | Qui Curios simulant / & Bacchanalia uiuunt. Bacchus huius Bacchidis eadem scriptura / Bacchi sacrificula uocatur: quæ & Baccha dicitur. Plautus | Bacchus Baccha Bacchar Bacchidū Baccharū |